

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5. po południu — wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycja miejscowa Agencji dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamne otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 30 h. miesięcznie.

„Przewodnik anarchy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1. stycznia do końca czerwca lub od 1. lipca do końca grudnia, ówrotności i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal., kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. i w biurze Ludwika Ploha ulica Karola Ludwika l. 9; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenia

e. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 28 listopada b. r. do l. 169.990 o wykazie panujących w Galicyi zwierzęcych chorób zaraźliwych, zestawionym na podstawie sprawozdań starostw, przedłożonych od 17 do 27 listopada b. r. i z dnia 28 listopada b. r. do l. 170.848 o rozporządzeniu e. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 24 listopada 1904 l. 51.700, normującym przywóz zwierząt i mięsa z krajów Korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, — zamieszczone są w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 29 listopada.

Polityczne metody hr. Tiszy.

To, co się dzieje teraz w państwie węgierskiem, jest dla nas interesujące nie tylko dla tego, że bieg spraw węgierskich najgłośniejsze w Austrii znajdować musi echo, ale także i dlatego, że metoda i środki politycznych działań, wybrana przez rząd węgierski, a stanowiąca niewątpliwie wyłączną własność autorską hrabiego Stefana Tiszy, są czemś, w państwach świata europejskiego niesłychanie nowem i niosą z sobą jakąś atmosferę świeżości i ożywczości, której dopuszczenie do przesyconych upakowanych nastrojem ulicznych awantur organizmów parlamentarnych, dotkniętych słusznym autoseptycyzmem z tego nastroju

wyroślił, budzi nadzieje wskrzeszenia i naprawy zwyrodniałego w formach, martwiącego w swojej istotnej treści życia parlamentarnego. Nowość metody hr. Tiszy bije w oczy. Nie trudno też ją określić. Polega na tem, że rząd w walce o przeforsowanie prawd i zasad, uznanych za słuszne nie tylko we własnym przekonaniu patryotycznym, ale także w przekonaniu patryotycznej opinii publicznej, chwycił się taktyki, używanej dotąd w praktyce tylko przez uczciwe i rozumne partie opozycyjne. Opozycja, przekonana o słuszności swoich żądań politycznych, a dosyć uczciwa, by nie używać w dążeniu do ich zaspokojenia metod anarchii moralnej, stara się o to, żeby dla swoich zasad zjednać opinię społeczeństwa i w tym celu prowadzi agitację, rozmaita w miarę właściwości temperamentów narodowych.

Hr. Tisza podjął rzecz łatwiejszą nawet i prostszą. Wiedząc dobrze o tem, że do zwycięż i zamiarów, których sam broni, przynależą gotowa ogromna większość Węgrów, wiedząc i to, że każda większość na całym świecie skłonna jest do pewnej apatii, płynącej właśnie z przeświadczenia o swojej nadmniejszością przewadze, obawiając się w końcu, żeby apatia zewnętrzna nie osłabiła siły wewnętrznej, która w większości spoczywa, postanowił tę apatię przełamać, drogą większej metody biernego i ufnego w siebie czekania na atak mniejszości, zastąpić metodą atakowania mniejszości przez większość. Rząd zaś parlamentarny, którego uswieconą dotąd praktyką i ulubioną formą polityki czynnej było umiarkowane odpiernianie opozycji, zamienił się pod wodzą hr. Tiszy na chorążego prawdy politycznych i politycznego wodza zarazem i w ten sposób z czynnika obiektywizmu politycznego stał się istotnym naczelnikiem większości, istotnym moralnym przewodnikiem społeczeństwa, który temuż nietylko wskazuje nowe cele i nowe drogi, ale równocześnie grupuje szyki społeczne do pochodu naprzód i sam staje na czele.

Na tem polega świeżość metody politycznej hr. Tiszy. Nadzieje zaś, do zmiany dawnych metod przywiązywane, tęsknota do pełnego rozwiązania życia społecznego i narodowego ludów, tłómaczą dostatecznie ową gorącą, nie wolną od podziwu sympatję, z którą na działania węgierskiego męża stanu patrzają przywiązane do konstytucyjnego ustroju społeczeństwa europejskie.

Sprawy krajowe.

(Z Komisji krajowej dla spraw przemysłowych).

Dnia 27 b. m. odbyło się posiedzenie pełnej Komisji kraj. dla spraw przemysłowych. Początkowo przewodniczył pierwszy zastępca prezesa Władysław hr. Zamoyski, następnie objął przewodnictwo JE. Marszałek krajowy.

Obecni: wiceprezesowie komisji pp. J. Rotter i dr. W. Jahl. Członkowie pp. W. Biechoński, L. Baezewski, I. Drewnowski, J. Franke, T. Fiedler, A. Gorayski, J. Makusch, T. Merunowicz, M. Michalski, B. Pawlewski, dr. Stanisław Rittel, dr. T. Rutowski, A. Sołtyński, A. Stefanowicz, K. Schayer, dr. W. Slesławicz, G. Steingraber, dr. H. Szarski, N. Ullmer, J. Wczelak, dr. J. Wereszczyński, E. Zieleniewski, dr. A. Zgórski, B. Żarddecki.

Sekretarz komisji: J. Starkel, referent techniczny inż. K. Łoziński. I. sekretarz komisji, odczytał sprawozdanie z czynności obu stałych komitetów, za czas od 25 czerwca do 26 listopada b. r., które przyjęto do wiadomości.

II. Prof. G. Steingraber i referent K. Łoziński, zdali następnie sprawę z lustracji 11 zakładów przemysłowych, czy i o ile rozwinęły się one przy pomocy pożyczek, które im z funduszu przemysłowego

zostały udzielone. Sprawozdania te, wykazują w przeważnej liczbie lustrowanych zakładów bardzo pocieszające postępy. W dyskusyi nad tym przedmiotem, wyrażali członkowie komisji zadowolenie z przedstawionych sprawozdań i zaznaczali ważność dokonywania lustracji Zakładów, korzystających z funduszu przemysłowego, a to nie tylko ze względu na fundusz, lecz jeszcze bardziej, na same zakłady, którym należy się stała opieka i pomoc ze strony komisji.

III. Rada dr. A. Zgórski, przedstawił ogólny stan podań o pożyczki, z funduszu przemysłowego, które do komisji wpłynęły i stan funduszy. Kwota żądanych pożyczek w 104 podaniach, które wpłynęły, wynosi 2,920.000 K., promesy będące jeszcze w obiegu, opiewają na 46.000 K., odmownie zatwierdzone 40 podań, z łączną kwotą żądań 1,074.000 K. Stan funduszu przemysłowego na r. b. wykazuje resztę w kwocie 4900 K., na rok 1905 będzie do rozporządzenia dotacja kraju w wysokości 100.000 K., spodziewane wpływy ze spłat pożyczkowych 400.000 K., dalsza zaliczka Banku krajowego 250.000 K., razem 754.000 K. Na poczet tego kredytu przedstawił sprawozdawca imieniem komitetu przemysłowego 13 podań o pożyczki, które komisja uchwaliła przedstawić Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia. Z ogólnej kwoty 391.000 K., na którą się te pożyczki składają, przypada na wyroby cementowe 12.000 K., na wyrób kafi 6000 K., na wyrób szkła 100.000 K., na wyroby metalowe 40.000 K., na garbarstwo 14.000 K., na kuźnictwo 8000 K., na przeróbkę włósnia 40.000 K., na tkactwo 100.000 K., na stolarstwo 6000 K., na koszykarstwo 15.000 K., na szewstwo 5000 K., na wyrób opatrunków 40.000 K., na litografię 5000 K.

IV. Referent K. Łoziński, przedstawił, w imieniu komitetu przemysłowego, projekt przepisów, dotyczących się badania i kontrolowania przedsiębiorstw, korzystających z pomocy krajowego funduszu przemysłowego. W dyskusyi szczegółowej nad tym

Legendy z Unterwalden.

(Ciąg dalszy).

Hrabia Uto dla koszlanych nóg i ogólnej słabości ciała w wyprawach wojennych udziału nie brał, dobrami ojca w części zarządzal — i wiele czasu trawił nad księgami i pergaminami, które bardzo cudnymi malaturami ozdabiał.

Stanął tedy przed ojcem w pątniczej odzieży, w rękę trzymając kij pielgrzymi i ewangeliarz w złoto i drogie kamienie oprawny, pełen najcudniejszych miniatur swej roboty i rzekł: „Panie ojcie, mieczem przeciw Meiringom nie zdziałacie nic, taka już wola Boża, aby się okazało, że nie krwią i pożogą rozplenia się prawo miłości i pokoju. Pójdę jednak ja sam do nich o kiju pielgrzymim i z ewangeliją — może co się wam nie udało — mnie się powiedzie!”

Hrabia Wibscharđ z pogardą spojrział na pokorną postać syna i uśmiechnął się szyderczo. Wahał się jednak z pozwoleniem, bo taka wyprawa połączona była z wielkiem niebezpieczeństwem. — Bowiem Meiringowie każdego chcęgo, który im wpadł w ręce, bez miłosierdzia rzucał do lodowca w Wendstocku, w szczylinie mającą kilkadziesiąt stóp głębokości, skąd już żadnego ratunku nie było.

Hrabia Uto jednak tak uparcie nacierał i z taką pewnością zaręczał, że przy Bożej pomocy swego dokáže, że Wibscharđ pułił go wreszcie. Rad był zresztą w duszy łwadze syna, o którą go do tej pory nie osądzał.

Otrzymałszy przyrzeczenie, że przez rok cały nie będą się o niego u Meiringów upominać, ruszył niepozorny apostoł w swą karkołomną drogę.

Noc była jasna, choć nie księżycowa. Uto miał wielki spokój w duszy i wielką radość...

Bo i któż może być smętny, gdy niesie ludzkiem sercom wesołą nowinę?...

Patrzył w niebo gwiazdziste i modlił się gorąco.

Od czasu do czasu gwiazda niekiedy odrywała się od niezmiernych przestrzeni niebieskich i wielkiem półkolem zlatywała ku ziemi. — Uto wiedział, że takie spadanie gwiazd rzecz zwyczajna, cieszył go jednak ten widok, wyobrażał sobie, że to są posły, które Bóg jako heroldy do dusz Meiringów posyła, torując drogę swej łasce.

Tak rozważając dotarł do Letzimauer.

Ze bardzo drobnym był, a mur rzucał wielki cień właśnie w jego stronę, mógł bezkarnie rozpatrzyć się dokoła. — Widział na szczytach górnym strażników. Wiedział, że za najmniejszym szelestem setki strzał polecą w jego stronę, a połowa z nich co najmniej trafi i ubije. — Nie myślał też przechodzić przez mur, upatrywał tylko, czy na jednym z krańców nie znajdzie jakiej szczeliny, którą mógłby się przesunąć na drugą stronę. — Próbował pilnie jedną ręką, drugą cesał do piersi ewangeliarz, aż doczołgał się do słuzy szczelnie zamkniętej, a całkiem bezwzględnej, śnać Melchaa, zatrzymana była wyżej. Dzięki wagi ciała, przecisnął się przez kraty i zdążył ku gąszczom zarosłemu brzołgami strumienia, gdy wtem rozległ się donośny dźwięk rogu i dwa szeregi smolnych stosów zajaśniały na zboczach. Z cieniów parowu wynurzyła się gromada górali, na ich czele szła dzieweczyna. Uto zaniemiał z podziwu.

Znał różne księżniczki i grafinie piękne

i rycerskie, ale równie pięknej oczy jego nie oglądały jeszcze.

Istny olbrzym, długim, rudym warkoczem zamiętał niemal ziemię Obeisła suknia z delikatnie wyprawionych kocich skór zszyta, rysowała wdzięczne, młodzieńcze kształty, a skórzana czapeczka z kunsztownie wprawianymi dużymi rogami, nadawała jej wygląd jakiejś fantastycznej, nieziemskiej istoty.

Uto dorozumiał się, że miał przed sobą Wredę, córkę ślepego Urda, dowódcy Meiringów.

Słyszał już był o niej, o jej niezmierniej piękności ale i dzikości i męstwie. Od czasu, gdy król stracił wzrok, ona zastępowała go na wojnie i zaprawdę, nie gorzej działała Meiringom pod jej dowództwem. Co noc tak Wreda obchodziła Letzimauer i zbiegała oba zbocza, by sprawdzić, czy się nieprzyjaciel w jakim załomie skał nie ukrył. A badała tak starannie, że o ujściu jej orlemu wzrokowi mowy nie było.

Niebawem też Uto znalazł się przed jej obliczem.

Zdawna już, gotując się na swą wyprawę, bywał u Meiringów nad Aarą i nauczył się wcale biegle ich języka. Spodziewał się też, że wymową swą uchroni się od natychmiastowej śmierci.

Rzeczy jednak zaczęły brać dość zatrważający obrót.

Wreda nie pozwoliła mu wcale mówić. Oświadczyła sucho, że prawa miejscowe każdemu obcemu przeznaczą śmierć, i że jutro, na wielkiej radzie, los jego zostanie rozstrzygnięty.

II.

Stary Urd aż do pierwszych śniegów przebywał na wysokiej hali Frutt zwanej. Tam też skończywszy przegląd straży, Wreda i jej oddział pociągnęły, wiedząc hrabiego

z sobą; nie pętałi mu rąk i nóg, bo przyszedł bez żadnej broni i widocznie nie okazał chęci do ucieczki. Szedł więc swobodnie, chwilami przyglądając się swym towarzyszom, chwilami zatopiony w Bogu.

W koło noc alpejska roztaczała swe cuda. Ściany gór kryły się tajemniczo w płaszczu zmróków i wyglądały niby potężne skrzydła powalonych niewidzialną mocą o ziemię olbrzymów. Warki parów, po którego spadzistych ścianach, wiła się ścieżynka, wiodąca w górę, rozbrzmiewała szumem i sykaniem — Melchaa — w dzikich susach tętniąc po głazach. Prostopadłe ściany Brünigu sączyły wilgoć, która niby wielkie lzy spadała na srebrzące się wśród strumieni osty. Nad Nunalphornem błysnęła wielka jasna gwiazda, tak jasna, że aż zwróciła uwagę Meiringów, którzy jęli ją sobie pokazywać i dziwować się temu niezwykłemu światłu. Zwycajmem zabobennych ludzi, łączyli ją z ukazaniem się dziwacznej postaci hrabiego Uta i patrzyli nań z pewnym niedowierzaniem pełnym szacunkiem.

Po trzech godzinach szybkiego marszu, doszli na Frutt.

A już świt począł bielić spiczasty wierzchołek Hoher Stollen; krowy, zamknięte w szopach, porykiwały raz w raz, trzęsąc wielkimi u sztywnymi dzwonami. Melchsee, ciemno granatowe w swej oprawie z zielonych traw, jęło się stroić w długie białe pasy, odbłaski jutrzienki; od lodowców Wendstocku szedł chłodny wiatr, przesycony jednym zapachem ziół; biała mitra Titlisu, wynurzała się coraz wyraźniej...

(Dokończenie nastąpi).

Ludwika Dobrzyńska-Rybicka.

przedmiotem poczyniono kilka poprawek w niektórych paragrafach, poczem całość przepisów uchwalono.

V. Sekretarz J. Starkel, wniósł w imieniu komitetu szkolnego szczegółowy program organizacyi sześciomiesięcznego kursu centralnego koszykarskiego we Lwowie, który w całości przyjęto, wraz z dodatkiem p. T. Merunowicza, ażeby w razie ustalenia tego kursu domagać się dlań pomocy z funduszy państwowych.

VI. Inspektor J. Makusch podniósł sprawę prerachowywania i zmian taryfowych na kolei Północnej, które już od 1 stycznia 1905 nastąpią, wyjaśniając, że wskutek znacznej obniżki transportowej na przywóz dla wielu wyrobów przemysłowych do Galicji, może uciepnieć produkcja przemysłowa kraju. Nad przedmiotem tym odbyła się obszerna dyskusja, poczem wybrano dla jak najrychlejszego zbadania tej sprawy i wypracowania odpowiedniego memoriału, w kierunku ochrony przemysłu krajowego, specjalny komitet, do którego, oprócz szefa Biura komisji, jako przewodniczącego, wchodzi pp.: J. Makusch, J. Drewnowski, dr. A. Benis, E. Zieleniewski, L. Baczewski, dr. W. Stesłowicz i dr. St. Rittel.

VII. Komisja przyjęła rezolucję, którą wniósł z powodu nadwątłego zdrowia prof. E. Kovats i wybrała członkiem Komisji na jego miejsce p. Antoniego Pawłowski, dyrektora Akademii handlowej we Lwowie, delegując go równocześnie do stałego komitetu szkolnego Komisji.

Z Koła polskiego.

(Telegram).

Wiedeń, 28 listopada.

Dzisiejsze posiedzenie Koła rozpoczęło się o godzinie 7 wieczorem przy niezbyt licznych udziałach członków.

Po dokonanych wyborach p. Starzyńskiego na członka komisji prasowej, przeprowadzono poufną dyskusję w sprawie p. Walewskiego.

Poczem p. Głabiński przedłożył szereg wniosków w sprawach ekonomicznych. Najpierw uczynił wniosek, aby Koło domagało się stanowczo, by z zasiłków, przyznanych przez Rząd na koleje lokalne, ani najdrobniejsza część nie została uroniona, dalej, aby komisja kolejowa Koła polskiego zbadała, jakie dalsze linie kolejowe są w Galicji potrzebne. Z kolei wniósł p. Głabiński, aby Koło polskie wyraziło podziękowanie Rządowi za uwzględnienie żądania kraju co do decentralizacyi dostaw, mianowicie w obrębie dyrekcji poczt i telegrafów, oraz, aby z kredytu, wyznaczonego w budżecie na budowę linii telefonicznych, wybudowano przedewszystkiem dwie linie międzymiastowe w Galicji, jedną między Lwowem a Boryslawem, a drugą między Tarnowem a Krosnem. W końcu uczynił mowca wniosek, aby Koło wybrało osobną komisję dla spraw, uchwalonych przez Sejm, i aby komisja ta czuwała nad przeprowadzeniem tych spraw. Wniosek ten uchwalono, a do komisji wybrano pp.: Garapicha, Głabińskiego i Merunowicza.

P. Jabłoński prosił o połączenie telefoniczne Sanoka z linią telefoniczną interurbalną ze względu na istniejącą tam fabrykę.

P. ks. Pastor urgował sprawę budowy kolei Jasło-Konieczna i prosił o pozwolenie wniesienia w Izbie w tej sprawie petycji m. Jasła i powiatu jasielskiego. Sprawę tę przekazano komisji kolejowej.

P. Stwiertnia poruszył sprawę rozszerzenia dworca kolejowego w Stanisławowie, jako też sprawę budowy nowego gmachu na pomieszczenie gimnazjum i nowego budynku sądowego. Koło uchwaliło sprawę tę poprzeć.

P. dr. Dulęba przedstawił konieczność budowy gmachów gimnazjalnych w Brzeżanach i Tarnopolu i prosił obecnego na posiedzeniu P. Ministra Piętaka o poparcie.

P. Petelenz przypomniał wniosek w sprawie budowania gmachów szkolnych za annuitetami.

P. Minister Piętak zapewnił, że na pierwszym planie leży budowa gimnazjów w Brzeżanach i Tarnopolu, ale trudności dotychczas nie zostały usunięte.

P. ks. Komorowski wniósł, aby dla wszystkich, przedłożonych powyżej życzeń, wybrano osobną komisję, któraby je zebrała w całość i ułożyła program ich wykonania.

Poczem przewodniczący obrady zamknął.

O państwo Kongo.

Ważne zdarzenia polityczne odwróciły uwagę od zatargu angielsko-belgijskiego w sprawie państwa Kongo. Nie znaczy to jednak bynajmniej, jakoby ów zatarg przegaskł. Egzotyczne dzierżawy króla Leopolda nie przestają budzić apetyty W. Brytanii, łakomcem zawsze spoglądającej okiem na eksploatację dziewiczych terytoriów przez inne państwa. A już najwięcej drażliwości ujawnia ona wobec kwestyj kolonialnych na terenie afrykańskim. Afrykę bowiem obrała Anglia za główny cel swej ekspansji kolonialnej i dla Afryki największe poniosła ofiary i dlatego też stara się jak najmniej mieć tam rywalów. Ideał zresztą Rodesa i Chamberlaina: utworzenie zwartego łańcucha posiadłości angielskich pomiędzy północnymi a południowymi kończynami Afryki, pomiędzy Egiptem a państwem Przylądkowem — nie szedł z programu polityki angielskiej, rzecz jasna zaś, że wykonaniu tego programu staje na przeszkodzie weiskanie się jakichkolwiek wpływów obcych, choćby to nawet były wpływy państwa tak mało zabobnego, jak Belgia. Zresztą poza plecami Belgii dopatruje się Anglia kłopotów innej natury i poważniejszej rywalizacji: Francji. Jakkolwiek zaś politycy angielscy uważają porozumienie anglo-francuskie za bardzo cenny nabytek swej dyplomacyi, — porozumienie to jednak nie sięga tak daleko, by mogło rozwiązać wszelkie obawy co do przyszłości i zupełnie sparaliżować rywalizację obu państw.

To też angielska „Congo-Reform-Association“ nie spoczywa. Materiał broszurowy

wy tego Stowarzyszenia już dzisiaj piętrzy się stosami, a ciągle przybywają nowe zapasy. Niedawno wystąpił msr. Morel z nową serją gwałtownych napadów na rząd Kongo. Nie pozostawiono ich jednak bezodpowiedzi. Interesowane w sprawie sfery belgijskie sformułowały odparcie zarzutów także w formie broszury. Polemiczna ta książeczka, 10 artykułów, z których każdy ma napis: *That is untrue* („To nie prawda!“). A więc dokumentami autentycznymi zaprzecza belgijska replika na poszczególne fakty twierdzenia, jakoby czarnych zmuszono do roboty, odrywając żony od mężów i na odwrót.

Szczegółowo przedstawiona jest też sprawa Rabinka, która dużo wywołała wrzawy. Morel twierdził mianowicie, że Rabinek, poddany austriacki, Wiedeńczyk rodem, uwięziony był przez władze państwa Kongo i że znęcano się nad nim po barbarzyńsku. Tymczasem broszura belgijska cytując dokumenty wykazujące, że Rabinka aresztowano zupełnie legalnie i że po przeprowadzeniu rozprawy sądowej skazany został na rok więzienia. Aresztowano zaś Rabinka nie dla tego, że na terytorium państwa uprawiał handel, lecz z przyczyny, iż sam i za pośrednictwem swych agentów handlował towarami kradzionymi. Na prośbę Rabinka przekazano jego sprawę do rewizyi sądom belgijskim, które uznały wyrok za nieuzasadniony. O jakimś nieludzkim obchodzeniu się z Rabinkiem nie wiadomo władzom państwa Kongo. Broszura belgijska twierdzi, że wszystkie w ogóle zarzuty Morela opierają się na podobnie kruchych podstawach.

Wspomniałszy już, że dla Anglii nie może być obojętne stanowisko Francji w obec zatargu — choćby z tej przyczyny, że Francji przysłużyła pierwszeństwo zakupu w razie, gdyby Belgia wyrzec się chciała swej posiadłości w Afryce. Owóż Franeya coraz więcej objawia chęci zejścia ze stanowiska biernego widza. Na uwagę zasługuje w tej mierze artykuł *République Française*, w którym powiedziano, iż rząd państwa Kongo może nie bez słuszności twierdzić, jakoby pomyślny stan owej krainy był głównym powodem ataku, skierowanego przeciw dzisiejszej administracyi. Angielski handel nie może patrzeć spokojnie na to, iż w budzące handlowym Konga, obliczonym na 70 milionów, zajmuje jedną z miejsc ostatnich.

Przy tem Kongo dopuściło się innej jeszcze i to bardzo ciężkiej winy w obec Anglii: wzniosło się wałem nieprzebytym na drodze z Kairu do Przylądka, angielscy zaś imperyalisci pragnęliby uzyskać swobodne przejście od jeziora Alberta do jeziora Tanganiki. Niemniej gorącym ich życzeniem jest unicestwienie koncesyj, poczynionych królowi Leopoldowi, a naprzekór Francji w roku 1894 co do terytoriów nad górnym Nilem, — koncesyj obecnie bardzo niewygodnych pp. imperyalistom. Intenecy ich odsłonił całkiem wyraźnie Charles Dilke, ofiarując Francji swego czasu podział państwa Kongo. — Odpowiedział mu wówczas Etienne, wyborny stosunków kolonialnych znawca, że o cokolwiek by oskarżał chciano rząd państwa Kongo, nigdy Franeya nie przystanie na podobną propozycję.

Francya — kończy cytowany organ —

jest naturalnym spadkobiercą państwa Kongo, wcale więc nie zależy jej na pospiechu w tej sprawie. Zadowolona z dzisiejszego stanu równowagi posiadania w Afryce, nie pójdzie na lep żadnych obietnic i równowagi tej nie zakłóci.

WOJNA rossyjsko-japońska.

Nad Szaho.

Kuropatkin donosi: Japończycy zaatakowali dnia 24 b. m. wieczorem, oddział rosyjski koło Tsinchenczen, lecz odparli ich. Ostatni atak japoński, szczególnie za ciężki, doprowadził do utarczki na bagnety, został odparty przez trzy kompanie, stojące pod dowództwem podpułkownika Bereskowa. Straty nieprzyjaciela były wielkie, ponieważ nasi żołnierze strzelali z bliska.

W nocy na 25 b. m. Japończycy usiłowali ponownie zaatakować nasz oddział, przyczem ponownie zostali odparci. Dnia 25 rano otrzymał nieprzyjaciół posiłki. Około godziny 11 przed południem zaatakowano najpierw nasze prawe skrzydło, następnie centrum, w końcu lewe skrzydło naszych oddziałów, stojących koło Tsinchenczen. — Około południa zmusiliśmy Japończyków do cofnięcia się. Artylerya ich zamikła z powodu doskonałego funkcjonowania naszych baterij. O godzinie 4 po południu zawieja śnieżna i mgła utrudniały bardzo działalność naszej artylerji. — Pod ochroną mgły rozpoczęli Japończycy ponownie kroki zaczepne, lecz nasze oddziały utrzymały się na swych stanowiskach. Wreszcie nastąpiła przerwa. Dzięki dobremu wyzniesieniu stosunków terenu, straty nasze były nieznaczne. W nocy na 26 panował spokój. Straty nasze 25 b. m. wynosiły 9 zabitych, 57 rannych.

Telegram Kuropatkina z 27 b. m. donosi: Według otrzymanych wiadomości, miała japońska ofenzywa koło Czinkaczen do godziny 4 po południu charakter niezdecydowany. Następnie ogień ustał zupełnie. Mimo, że walka trwa już 3 dni, duch w wojsku jest wyborny. W nocy na 27 b. m. nie otrzymałem wcale wiadomości o starciach.

Bierz. Wiadomości donoszą z Mukdenu pod datą 27 b. m.: Ubiegłej nocy wojsko nasze, stojące na wzgórzu Putiłowa, ostrzeliwało pozycje nieprzyjacielskie. Nieprzyjaciół odpowiadał na ogień tylko słabo, nie przedsięwziął wcale ataku. — Do Mukdenu przybywają codziennie posiłki. Ranni w poprzednich bitwach powracają tu z Charbina. Chińczycy opowiadają, że Japończycy wymordowali całą ludność pewnej miejscowości w pobliżu Kuandiansian, ponieważ mieszkający ci rzekomo utrzymywali stosunki z Rosyanami. Miało przy tem utracić życie przeszło 200 ludzi.

Aprowizacya Japończyków.

Trudności wyżywienia trzykroćstotysięcznej armii w okolicach, pozbawionych naturalnych produktów, muszą być niesłychane.

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

DUSZA W ROZKWICIE.

(Z francuskiego).

XXI.

(Ciąg dalszy).

Przez całe dwa dni Nina unikała towarzystwa pana de Severne. Obecnie, gdy siostrzeniec miał już być zapewniony, nie doznawała już tak wielkiej potrzeby uśmiechać się do wuja. Ciągle odczytywała list Michała, obsypując go pocałunkami. A przecież, gdyby to już miał być ostatni list?

Ta myśl przerażała Ninę. Tych kilka kartek zapisanych, które przychodziły do niej z Londynu przy końcu każdego miesiąca, dawały jej odwagi do życia, do spełnienia swojej misji. Ale coby się z nią stało, gdyby Michał przestał pisać?

Trzeciego stycznia, gdy znowu odczytywała list przechadzając się po lesie, spostrzegła pana de Saverne, który zbliżał się do niej.

Na ten widok młoda dziewczyna mocno się zmieszkała. Zmiała list ruchem nerwowym i ukrywała w garści. Armand spostrzegł ten ruch. Zbliżył się bez żadnego podejrzenia i rzekł serdecznie:

— Co tu robiłaś, panno Nino?

— Nic, panie! — odrzekła rumieniąc się.

— Otrzymałaś list od jakiejś przyjaciółki?

— List?... Ależ nie, zapewniam pana.

— Dobrze! dobrze! niech będzie, że nie widziałem, jeżeli nie powinienem był wiedzieć. Ale za co muszę ciebie pościć, to za to, że płakałaś. Czy moge się dowiedzieć, jaka była przyczyna tych łez? Nie z mego powodu, przypuszczam?

— Och! nie! — szepotała młoda dziewczyna, niezmiernie zawstydzona i zmieszana.

— Któż więc?

— Nikt!

— Nie chcesz mi powiedzieć i tego także? To bardzo źle! byłbym taki szczęśliwy, gdybym mógł ciebie pocieszyć!

— Ale ja wcale nie płakałam! — oświadczyła śmiało. — Jeżeli mam oczy czerwone, to pewnie dla tego, że źle spałam ostatniej nocy, a jeżeli są wilgotne, to pewnie dla tego, że przed chwilą ziewała. Wiesz przecież, Armandzie, że czasami łyż w oczach stają, gdy się dużo poziewa! To nerwowe! Tak ziewałam! O, patrz! znowu ziewam! — dodała, podnosząc lewą rękę do ust.

Ale spostrzegła się, że z prawej ręki widać różek białego papieru i znowu czerwieniła się zaczęła.

Pan de Saverne patrzył na nią przez chwilę, a potem rzekł łagodnie:

— Kochana Nino, przekonywam się ze smutkiem, że mi nie ufasz, a przecież byłbym bardzo szczęśliwy, gdybym zasłużył na twoje zaufanie. Nie może być wielkiej mi-

łości pomiędzy osobami, które mają przed sobą jakieś tajemnice, które coś ukrywają przed sobą wzajemnie. A w tej chwili ty właśnie ukrywasz jakiś list, moje dziecko. Przebac mi, że wracam do tego przedmiotu; ten fakt jednak przykrejszy jest dla mnie, niż sama się spodziewasz.

— Ależ panie, powtarzam panu...

— Nie mów dalej! — Wyobrażałem sobie, że ty nie umiesz kłamać i obawiam się stracić dziś moje złudzenie. Przebaczę ci, panno Nino, ale pod jednym warunkiem.

— Jaki warunkiem? — zapytała cichym głosem młoda dziewczyna.

— Jeżeli mi dasz słowo honoru, że ten list nie jest od Michała.

— Od Michała? — powtórzyła zaniepokojona. — Jakim sposobem mogło być... Ach! — tego już za nadto!

— Rzeczywiście, tego by już było za nadto! — rzekł pan de Saverne, zaledwie mając się zapanować nad sobą. — Wiesz dobrze o wszystkim co uczyniłem dla mego siostrzeńca, wiesz, że ustąpiłem z całą uległością, gdyś mnie za nim prosiła; dzięki tobie kazałem mu dać miejsce w moim domu w Londynie... Tak, moja kochana, dowiadywałem się. Mój zastępca pisał do mnie, nie dalej, jak dziś rano. Ale pojmujesz, że byłbym ostatnim głupcem, gdybym pozwolił na taki podstęp. Gdyby inny mężczyzna pisał do ciebie, było by mi to zupełnie wszystko jedno; ale on, och! — nie, tego sobie nie życzę. Jestem zazdrośny, Nino, zazdrośny! — musisz to wiedzieć! Ja ciebie tak kocham, tak bardzo, bardzo kocham!... Nieprawdaż, że list, nad którym płakałaś, od kogo innego pochodzi? — Przysięgnij mi!

Przysięgnij, błagam ciebie! — Tak mi to dobrze zrobi!

— Ależ tak, przysięgam! — rzekła głuchym głosem. Co za dziecko z pana!

— Ten list nie jest od Michała?

— Nie!

I nagle, pod wpływem szalonego popędu:

— Ostatecznie, jeżeli panu tak chodzi... — rzekła śmiało.

I podawała list panu de Saverne.

Och! — jakże ta ręka drżała podając papier! Była gotowa wyrwać list, gdyby Armand był tak bezczelny, żeby go wziął. Ale obszedło się bez tego.

— Dziękuję, chcę ci wierzyć, Nino — oświadczył bez wielkiego wahania. — Już nigdy o tem mówić nie będziemy.

I panna de Montberthier, której serce zamierało z niepokoju, podała czoło do pocałowania swemu narzeczonemu.

Ale wspomnienie tej sceny długi czas przerażeniem ją napełniało i przysłała do przekonania, że było by niebezpiecznie narazić się w ten sposób po raz drugi.

A przecież, gdyby Michał znowu napisał? Przypadek mógłby zrzucić, żeby list wpadł w ręce pana de Saverne; służący mógłby mu go dać niechęć, wraz z innymi listami. Co by się wtedy stało? — Z pewnością pierwszym krokiem zemsty wuja, byłoby odebranie miejsca siostrzeńcowi, wyrzucenie go na bruk! — „Nie trzeba żeby do mnie pisał! — mówiła sama do siebie, kiwając zwolna głową. To dla jego dobra. Nie trzeba!... Ach! mój Boże! on chyba oszaleje z rozpaczy!...“

(Ciąg dalszy nastąpi).

Rekwizycje czynić muszą Japończycy w miejscach dalekich od miejsca obozowania, prawdopodobnie na Korei. Zapasy pożywienia transportowane są drogami Fenhuanzen-Liaojan, oraz Sajmatsi-Bensikou. Już dlatego samego wojska ku tym stronom ściganie być musi.

Armia japońska prowiantuje się także linią kolejową od południa: na kolei tej brak jednak dostatecznego zapasu lokomotyw i wagonów. Pociągi, które po niej krążą, dostarczają muszą oprócz żywności, także odzieży zimowej, amunicji, a prawdopodobnie również i drzewa opałowego.

Nie wiadomo dokładnie, czy port w Inkou jeszcze jest dostępny dla okrętów japońskich. Podczas zimy przystań Inkouska pokrywa się lodem. Wówczas morskie połączenie będzie możliwe tylko przez port w Dalnym.

Pomiędzy Antunem nad rzeką Yalu a Bensikou nad rzeką Tajsiho Japończycy zbudowali kolej połową poprzez przełęcz Motjenska. Czy ta kolej funkcjonuje już należyce, nie wiadomo, jest to jednak dość prawdopodobne. Niewątpliwie ma ona pierwszorzędą wartość dla japońskiego dowództwa właśnie ze względu na aprowizację.

Obleżenie Portu Arthura.

Sprawozdawca Ros. Ag. tel. donosi z Mukden: Japońskie załogi w Antung, Takuszan, Fenhuanzen i częściowo w Liaojan nie zostały zastąpione mniej bitnymi oddziałami. Główna uwaga Japończyków skierowana jest na Port Arthura, lecz ataki ich nie odnoszą skutku. Japończycy posuwają demonstracyjnie oddziały konnicy na zachodzie od linii kolejowej. W nocy z 27 na 28 zaatakował nieprzyjaciół miejscowość Linszinpu bez powodzenia.

Luźne wiadomości.

Generał hr. Kaulbars wyjechał z Odessy wczoraj po południu ze swoim sztabem do Mukden, dokąd — jak przypuszczają — przybędzie d. 14 grudnia.

Jak donosi prywatna depesza z Brest, widziano onegdaj wieczorem koło Aberzrach trzy kontrtorpedowce, nie wiadomo jakiego państwa, a towarzyszyły im wielkie okręty handlowe, płynące ku zachodowi. Sądzą, że były to okręty rosyjskiej eskadry uzupełniającej.

Wczoraj zebrał się parlament w Tokio. Po wyborze komisji i załatwieniu formalności zamknięto posiedzenie. Formalne otwarcie parlamentu przez mikada odbędzie się dzisiaj.

KRONIKA

Lwów, 29 listopada.

— **Kalendarz.** Środa (30) Andrzeja ap. — Ludosława. — Hryhoryja.

ADAMPOL.

Na zebraniu Związku literackiego polskiego w Wiedniu, w dniu 25 b. m. miał znany publicysta, p. Władysław Adolf Inlender, sprawozdanie o kolonii polskiej w Małej Azji, nazywającej się od imienia jej założyciela, księcia Adama Czartoryskiego, Adampolem. Oto treść tego zajmującego referatu:

Od czasu do czasu — tak mniej więcej co kilka lat, pojawiają się w prasie polskiej wzmianki z przypomnieniem, że w głębi Turcji, po drugiej stronie Bosforu, istnieje kolonia polska Adampol, przed siedmiesięcią laty przez księcia Czartoryskiego założona. Turyści polscy, którzy nierazko zaglądają do Konstantynopola, jednak nie zbyt łatwo decydują się na zwiedzenie Adampola. Turysta przeznacza zazwyczaj 4 do 5 dni czasu na pobyt w Konstantynopolu, a wszelkie podręczniki podróży notują, że wycieczka do Adampola wymaga najmniej dwóch dni, a nadto podają ją jako dość uciążliwą. Cudzoziemiec w Turcji zdany jest prawie zupełnie na łaskę dragomana, z licznej zaś rzeszy dragomanów ledwie kilku zna Adampol, ci zaś, którzy nigdy tam nie byli, odstraszały turystów fantastycznymi opowiadaniami o wysokich kosztach, złej drodze i t. d.

W rzeczywistości wycieczkę do Adampola odbyć można — co prawda nie bez pewnych trudów — w ciągu jednego dnia, koszta zaś bynajmniej nie są zbyt znaczne. Trzeba zaś pamiętać, że nazwę Adampol znaleźć można jeno na kartach zagranicznych, głównie francuskich; Turcy nazywają osadę „Ozigane Kusak“, lub krótko polskim „cziflikiem“ t. j. polską wsią.

Żeby wycieczkę do Adampola odbyć w ciągu jednego dnia, wyjechać należy z

Wschód słońca o godzinie 7 36 rano, zachód o godzinie 4-02.

— **Najj. Pan** raczył najlaskawiej udzielić ze Swej prywatnej szkatuły zapomóg: komitetowi budowy rz. kat. kościoła w Trójcy, powiatu śniatyńskiego, na dokończenie tej budowy w kwocie 200 K. i gminie Szechnie, pow. przemyskiego, na dokończenie budowy cerkwi filialnej, w kwocie 150 K.

— **JE. P. Marszałek krajowy** Stanisław hr. Badeni wyjechał wczoraj po południu do Wiednia.

— **Z Uniwersytetu.** P. Kazimierz Józef Mieczysław 3 im. Minkowicz Wysockiński, praktykant Namiestnictwa, rodem z Buska, otrzymał na Uniwersytecie lwowskim stopień doktora praw.

Na Uniwersytecie w Lipsku otrzymał p. Edwin Katzenellenbogen, rodem ze Stanisławowa, stopień doktora filozofii.

— **Powszechnie wykłady uniwersyteckie.** We środę, dnia 30 b. m., o godzinie pół do 8 wieczorem w Zakładzie chemicznym Uniwersytetu, ul. Długosza 6, prof. dr. J. Siemiradzki: „O Indianach amerykańskich“ (z demonstracją).

— **Misyja** jubileuszowa w katedrze lwowskiej. Słuchanie spowiedzi rozpocznie się w trzecim dniu misji, t. j. w piątek, dnia 2 grudnia b. r. rano. Ci wierni, którzy się wyświadcą w piątek i sobotę, przystąpią w niedzielę, 4 grudnia do generalnej Komunii na Mszy św. JE ks. Arcybiskupa dr. Bulewskiego. W dniach następnym wierni przystępować będą do Komunii św. zaraz po spowiedzi.

— **Fiękie zdjęcie** fotograficzne wykonał p. Liassa, właściciel znanego powszechnie Zakładu artystyczno-fotograficznego przy ul. Akademickiej. Przedstawia ono syna Wieszcza, p. Władysława Mickiewicza, w otoczeniu prezydium Komitetu i twórcy pomnika, p. Antoniego Popiela. Jak się dowiadujemy, zamierza p. Liassa rozpowszechnić powyższą grupę na pocztówkach, które znajdą niezawodnie licznych nabywców.

— **Na pomnik Mickiewicza** złożyła na listę p. Aleksandra Miłskiego, księgarnia H. Altenberga, zebrane od osób korzystających z okien wystawowych w czasie uroczystości odeśnięcia kolumny — 22 K.

— **Echa sejmowe.** Wczoraj w południe zjawili się u JE. P. Marszałka krajowego Stanisława hr. Badeniego członkowie prezydium miasta, pp. dr. Małachowski, Michalski i Ciechociński, by wykonując uchwałę Rady m. Lwowa z 17 listopada b. r., złożyć na ręce Pana Marszałka serdeczne podziękowanie całemu Sejmowi za szybkie i przychylnie załatwienie spraw, dotyczących m. Lwowa.

JE. Pan Marszałek przyjął deputację nader laskawie i zapewnił, że rad jest z korzyści, jakie odnosi Lwów z ubiegłej sesji sejmowej, jak niemniej zapewnił o swej niezmiennej życzliwości dla miasta i gotowości wytrwałego popierania wszelkich słusznych miasta postulatów i potrzeb.

Konstantynopola najwcześniejszym okrętem, a powrócić późnym wieczorem, ostatnim, jaki z azyatyckiego brzegu odchodzi. Małe spóźnienie naraża na przykry boćleg w oszardzie nadbrzeżnej, zgoła na noclegi nie urządzonej. Przytem obcy turysta nie łatwo zorientować się zdoła w rozkładzie jazdy tureckich okrętów. Żegluga na Bosforze jest jednym z nielicznych przedsiębiorstw pozostałych w rękach tureckich i jakkolwiek często zdarza się, że przybrany we wspaniałą fez kapitan okrętowy odzwie się najczystszy hamburskim dialektem, to jednak zarząd, a co za tem idzie i porządek jest turecki. Przy właściwości tureckiego obliczania czasu, zmiennym zegarze i wyjącznie w tureckim języku nalepionych rozkładach jazdy, bez dragomana trudno nawet trafić na właściwy okręt.

W towarzystwie więc poleconego mu, a względnie bardzo inteligentnego dragomana, wyruszył p. Inlender wczesnym rankiem z hotelu i skierował się ku Bosforowi. Ażeby w żadnym z drukowanych przewodników dokładnie nie oznaczoną drogę, szczegółowo opisać i umożliwić przybywającym do Konstantynopola rodakom odbycie wycieczki bez dragomana, wziął z sobą dość dokładną mapę oraz przyrząd do oznaczania wysokości. Około godziny siódmej, według zegaru europejskiego, wsiedli obaj z dragomanem na parowiec i po jednogodzinnej żegludze wylądowali na stacji Yenikoi na europejskim brzegu. Chcąc parowcem dojechać do właściwego punktu wyjścia, to jest do azyatyckiej stacji Beykoz, trzeba było czekać na następny parowiec i wykonanie wycieczki w ciągu jednego dnia byłoby już niemożliwym. Wylądowali więc na brzegu europejskim na stacji Yenikoi, a stamtąd po nieuniknionych w Turcji długich targach wynajęli prymitywną łódkę, która za pół godziny dowiozła ich do azyatyckiej stacji Beykoz, właściwego punktu wyjścia do Adampola.

— **Dr. Godzimir Małachowski**, prezydent miasta i poseł do Rady państwa, wyjechał dziś o godzinie 2 min. 55 po południu do Wiednia, celem wzięcia udziału w obradach Izby poselskiej. Przed wyjazdem złożył dr. Małachowski urządowanie w ręce I wiceprezydenta miasta, p. Michalskiego. Agendy p. Michalskiego jako urzędującego wiceprezydenta, objął z dniem dzisiejszym II wiceprezydent miasta p. Ciechociński.

— **Sodalicya** akademicka kongregacyi Maryańskiej urządziła wczoraj w lokalu swym przy ul. Jagiellońskiej wieczór listopadowy. Punktem kulminacyjnym programu było przemówienie prof. dr. Bronisława Dembińskiego, który na faktach i dokumentach historycznych oparty, rozsunął bardzo plastyczny obraz usposobienia wewnętrzznego w łonie sterników ruchu z lat 1830/1.

Prelegenta obdarzyli licznie zebrani słuchacze i słuchaczki rzeszystemi oklaskami, poczem nastąpiły: śpiew panny Stanisławy Szymanowskiej i p. E. Schindlera, gra na fortepianie p. Maryi Grodzkiej, deklamacya p. Józefa Hoeschka, oraz „Wieniec pieśni polskiej“ odegrany przez techniki kółko mandolinistów. Akompaniament części muzycznej sprawowali: panna Zofia Kozłowska i p. Włodz. Zagórski.

— **Budżet miejski.** Wczoraj komisya budżetowa obradowała nad budżetem zakładu wodociągowego. Referował p. radca Dworu Gaberle. Rozehody zwyczajne i nadzwyczajne wynoszą 871.509 K. i znajdują pokrycie w preliminowanych przychodach zwyczajnych i nadzwyczajnych, w czem główną pozycyę stanowi podatek wodociągowy, preliminowany w kwocie 700.000 K., oraz opłaty za użycie wody wedle wodomierza w kwocie 150.000 K. Po skończonej dyskusyi powzięto szereg rezolucyj.

— **Komisya** budżetowa lwowskiej Rady miejskiej na odbytem wczoraj posiedzeniu uchwaliła preliminarz wydatków i dochodów zakładu wodociągowego.

— **Prezesem** galic. Towarzystwa aptekarskiego wybrany został p. Walery Włodzimirski, a jego zastępcą p. Aleksander Oberhard.

— **Obwieszczenie** e. k. Namiestnictwa co do stanowczego wyznaczenia granic XXXVIII rewiru rybackiego dorzecza Wisły, obejmującego zlewisko rzeczki Trześniówki, zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

— **Szkoła nauk politycznych.** We środę, 30 b. m. o godzinie 7 wieczorem wykład dr. Zdzisława Próchnickiego „Rozwój konstytucjonalizmu w stuleciu XIX“.

— **Na Zjazd** pocztowych urzędników pomocniczych, który odbędzie się w dniu 6 grudnia b. r. w Wiedniu, wysła lwowskie Towarzystwo pocztowych urzędników pomocniczych dwóch delegatów.

— **Wróży się znowu śnieg.** Od wczoraj wisi, jak to mówią, w powietrzu, ale spada ledwie od czasu do czasu i tak skąpo, że wcale nie widać jego śladów. A tymczasem zmarznięta ziemia zdaje się tak tęsknie wyciekiwać tej białej pierzyny, pod którą przespąby się mogła, choćby aż do samego przyjścia wiosny!

— **Z Tow. Iżywiarskiego.** W niedzielę, 11 grudnia b. r., odbędzie się na sta-

wach Panięskich festyn: „Ingres na łód św. Mikołaja“ z przemową do dziatwy i darami dla niej.

— **Z Izby sądowej.** Przed trybunałem orzekającym tutejszego sądu krajowego karnego odbyła się dziś przed południem rozprawa karna przeciw niejakiemu Jakóbowi Hahnowi, kucepowi, o występki lichwy, przez pobieranie od pożyczek pieniężnych, udzielanych urzędnikom pocztowym, procentów w wysokości 30—433 proc.

Po przeprowadzonej rozprawie, skazał trybunał Hahna na dwa miesiące ścisłego aresztu i na zesłanie grzywny w kwocie 1000 koron, ewentualnie na 50 dalszych dni aresztu.

— **Kronika policyjna.** Z mieszkania Magdaleny Krywohławy, zarobnicy, przy ul. Arciszewskiego 6, skradziono książeczkę gal. Kasy oszczędności ua 400 K.

Zgubiono w Wołoskiej cerkwi bransoletę łańcuszkowej roboty, z niebieskim kamieniem, wartości 100 K.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Barbara Anna z Merłów Gilreiner, wdowa po starszym radcy skarbowym, w 70 roku życia; — Józef Krupa, emer. kontroler podatkowy, w 51 roku życia.

W Wadowicach, Alojzy Sieprawski, uczeń VIII klasy gimnazjalnej.

W Łajscach, Karol Szeraszyc Hupka, ojciec p. Apolinarowej Przyłęckiej, a stryjeczny dziadko na Sejm dr. Jana Hupki, przeżywszy lat 91. Pogrzeb odbędzie się we czwartek, dnia 1 grudnia, w Lubienku.

— **Wielkie zaniepokojenie** wywołał wczoraj w Krakowie fakt, że pociąg kolei warszawsko-wiedeńskiej, wychodzący z Warszawy o północy, nie przybył wcale do Krakowa. Jak się następnie okazało, pociąg ten w ogóle nie był wysłany z Warszawy. Co było powodem niewyprowadzenia pociągu, dotychczas niewiadomo.

— **Pieśni ludowe.** Z Wiednia donoszą nam: Jako pierwszy krok przygotowawczy do projektowanej przez Ministerstwo oświaty publikacyi ogólnego zbioru pieśni ludowych wszystkich austriackich ludów, odbyła się dnia 26 b. m. pod przewodnictwem JE Pana Ministra oświaty dr. Hartla wspólna wstępna konferencya, w której między innymi wzięli udział: profesor szkoły realnej we Lwowie p. Szehe-wicz i dr. Euzebiusz Mandyczewski. Pan Minister oświaty podziękował obecnym za wzięcie udziału w konferencji i oświadczył, że zadanie polega przedewszystkiem na ułożeniu programu całej akcyi, rozdziale pracy i ustanowieniu komitetów autorskich w poszczególnych krajach. Dr. Hartel wyraził w końcu nadzieję, że miłość i zapał dla wspólnej sprawy usuną wszelkie narodowe waśnie, poczem polecił zgromadzeniu wybrać komisye dla każdego narodu i centralnej komisji dla kierownictwa pracą. Wybrano też ścisły komitet, który ma wydać instrukcyę dla zbieraczy pieśni, względnie ułożyć okólnik z pytaniami.

— **Rozprawa karna** przeciw adwokatowi wiedeńskiemu dr. Józefowi Orłowskiemu o fałszywą krydę i zbrodnię oszustwa, odbędzie się w pierwszych dniach stycznia przed trybunałem sądu przysięgłych w Wiedniu.

Jest to wielka, zieloną winnicę i sady otoczona wieś turecka. Na samym brzegu charakterystyczna turecka kawiarnia, czyli kilkadziesiąt niziutkich stołów i stołeczków, ustawionych wśród drogi. Siadamy na naradę — opowiadał p. Inlender. — Dragoman przedstawia mi do wyboru jazdę konno lub wózkami, doradza zaś bardziej jazdę konną. Ale wzrok mój pada na szereg przyszykowanych do drogi rumaków. Widzę ogromne szkapy, podobne raczej do wielbłądów, a osiodlane tak wysoko, że jeździec znajduje się na wysokości piętra. A że mam nadto pewne uzasadnione wątpliwości co do mojej jazdy konnej, decyduję się na jazdę wózkami. Dragoman więc wybiera się na wóz po wózek. Zwracam mu uwagę, że obok stoi cały szereg weliuków, gotowych do drogi, na co jednak otrzymuję odpowiedź, że z jakichś tajemniczych powodów, których wyjaśnienie pozostawiam na później, jechać może tylko ze swoim specjalnym przyjacielem Ibrahimem, po którego udaje się w głąb wsi. W oczekiwaniu owego Ibrahima piję trzecią już z rzędu od rana turecką kawę. Nie jest to zresztą koniecznym, bo w prawdziwej tureckiej kawiarni nikt gościa nie nagabuje. Skoro gość usiadł, chłopak skwapliwie stawia przed nim metalową miseczkę z rozżarzoną węglą, który zastępuje tu miejsce zapałek i natychmiast oddala się. Dalsze zapytanie o cel przybycia gościa, uchodzi za niegrzeczność, dopiero na wyraźne żądanie przynosi garson jeden z dwóch artykułów, jakimi kawiarnia rozporządza: kawę lub nardzileh.

Po kilkunastu minutach zjawia się dragoman i zajeżdża jego Ibrahim, okazały i bardzo przystojny młody Turek, wyjawia się też tajemnica: oto mamy z sobą mapę kraju i przyrząd do mierzenia wysokości, dwie rzeczy w Turcji ostro zabronione. Przy obcym woźnicy — twierdzi mój dragoman — zamiast w Adampolu znaleźlibyśmy się oskar-

żeni o szpiegostwo w więzieniu, dlatego to musiał iść po owego Ibrahima. Mamy zaprzężony w jednego konia rosyjski wózek, jakie weszły w Turcji w użycie po wojnie rosyjsko-tureckiej i przezwane zostały z rosyjska po turecku „tallika“. Po kilku minutach jesteśmy już za wsią i znajdujemy się wśród nieskończonych wydm piaszczystych, mając po lewej stronie wspaniałe widoki na niebieski Bosfor. Wnet też przekonywam się, że wynajęcie wózka było prostym zbyt; droga jest tak stromą, że w połowie przebywać ją trzeba pieszo, by ulżyć koniowi, a i w drugiej połowie pieszo śmiało dotrzymać można koniom kroku. Wyrażenie o drodze jest zresztą eufemizmem, drogi w znaczeniu chociażby podolskim niema tam wcale, są tylko jakieś ledwie widoczne wśród piaszczystych ścieżki. Słońce piecze nieznośnie, droga pnie się stale w górę, wyjechaliśmy z wzniesienia 40 metrów nad poziom morza, po godzinie notuję wysokość 195 metrów. Wreszcie dojeżdżamy do pięknego kasztanowego lasu. Na lewo mamy widok na Czarne Morze. Nagle ukazuje się w lasku wcale dobra, a przynajmniej starannie utrzymywana wązka droga. Spadamy dość raptownie na dół i znajdujemy się przy jakimś folwarku o bardzo porządnych zabudowaniach gospodarczych. Wyjaśnia się też tajemnica owej dobrej drogi: folwark jest osadą francuską, własnością klasztoru franciszkańskiego z Konstantynopola; po za obrębem francuskiej kolonii droga ustaje i po niesłychanym bezdrożu pniemy się znów z wolna w górę do wysokości 160 metrów, wyjeżdżamy z lasu i zupełnie niespodziewanie w oddaleniu kilkuset kroków widzimy rozrzuconą po kotlinie dość wielką osadę, której białe domki okalają gęste sady.

(Ciąg dalszy nastąpi).

— **Nowy karabin repetyerowy** skonstruował jeden z techników wiedeńskich, którego nazwisko zachowują tutejsze pisma w tajemnicy. Wynalazek obudził podobno w kołach interesowanych żywe zajęcie. Zamknięcie (t. zw. *Verschluss*) nowego karabinu zaleca się nadzwyczajną prostotą. Użyto w nim bardzo oszczędnie śrówek i sprężyn, a dzięki dowcipnie obmyślonej konstrukcji, najsilniejsza nawet prężność gazów nie wywołuje wstępnego uderzenia. Nieznany wynalazca uprosił też znacznie mechanizm repetyerowy, przy którym śrówek weale już niema.

Nowy karabin ma się nadawać równie dobrze dla celów wojskowych, jak myśliwskich.

— **Wystawa** zreformowanych ubrań kobiecych. W sali Stowarzyszenia pań na Tuchlauben w Wiedniu otwartą została w sobotę wystawa ulepszonych, t. zw. reformowanych ubrań kobiecych. Obejmuje ona zarówno suknie, jak bieliznę i obuwie.

— **Obfite pokłady** krzemianu miedzi, z którego można wytopić miedź metaliczną, odkryto w Luisenthal, w dobrach funduszu religijnego na Bukowinie.

— **Na Węgrzech** jest 18 zakonów męskich z 1911 zakonnikami i 17 zakonów żeńskich z 3999 zakonnicami.

— **Z Budapesztu** donoszą: Senat akademicki ogłasza, że wykłady na Uniwersytecie budapeszteńskim rozpoczną się na nowo dnia 30 b. m. Gdyby jednak nastąpił najmniejszy niepokój na Wszechnicy, będą wykłady znów zawieszane.

— **Z Poznania.** Przeprowadzone niedawno wybory do Rady miejskiej wypadły niekorzystnie dla Polaków. Zamiast dawniejszej liczby 13 radnych, będzie obecnie zasiadać tylko 11, obok 49 Niemców i żydów. Tymczasem liczebnie w Poznaniu na 125.000 ogółu mieszkańców, jest 70.000 Polaków. Powodem tego wyniku wyborów był mały udział wyborców polskich. Tak n. p. w okręgu V (przedmieście Jeżyce), gdzie Polak, kupiec Ganowicz przepadł, otrzymano 675 głosów przeciw Niemcowi Schleiffowi, który otrzymał 802 — nie stawiało się polskich wyborców aż 185. Jasna rzecz, że gdyby się byli stawili, Niemiec byłby przepadł.

— **Długowieczność.** W Poznaniu mieszka przy ulicy Wysokiej nr. 9 robotnik Andrzej Sawiczak, który onegdaj obchodził 104 rocznicę swych urodzin.

Kronika zagraniczna.

* Z Rzymu donoszą nam: Przybył tutaj dla wypoczynku na kilka tygodni Teodor Jeske-Choiński, którego powieść „Gasnące słońce“ w włoskim tłumaczeniu p. Verdinio, ukazała się na wystawach włoskich księgarń.

Bawią również na zimę: hr. Michałowie Tyszkiewiczowie, z gub. kijowskiej, oraz hr. Mycielski z żoną, z domu Krzeczunowiczówną z Galicji, i t. d.

Spodziewany jest Metropolita gr. kat. ze Lwowa, J.E. Szeptycki (D.)

* Kardynał arcybiskup Paryża Richard zachorował. Ze względu na podeszły wiek, żywią obawę o przebieg choroby.

* Kardynał Mocenni, zmarły przed kilkunastu dniami w Rzymie, zapisał cały swój majątek 400.000 fr. Propagandzie.

* Międzynarodowa wystawa Maryańska w Rzymie. W pałacu San Giovanni di Laterano w Rzymie, w obecności kilku kardynałów, ciału dyplomatycznemu, wielu włoskich i zagranicznych biskupów i członków papieskiego dworu, odbyło się wczoraj otwarcie międzynarodowej wystawy Maryańskiej.

* Katastrofa na morzu. Z Tryestu donoszą: W noc z piątku na sobotę 11 łodzi, transportujących kamienie, zostało zapędzonych przez burzę na pełne morze. Ośm zdołano uratować, brakło 3 łodzi z czterema ludźmi, zagnanych ku wybrzeżu włoskiemu. W niedzielę wieczorem parowiec „Italia“, który wyjechał celem niesienia im pomocy, uratował jedną łódź z jednym człowiekiem, który dwa dni i dwie noce bez pożywienia wydany był na pastwę burzy i deszczu. Dwóch innych łodzi z trzema ludźmi dotychczas nie odnaleziono.

* Kongres lekarzy, zajmujących się lečeniem gruźlicy, obradował w dniach 25 i 26 b. m. w Berlinie. Dr. Ritter z Hamburga referował na nim sprawę opieki nad tymi chorymi na gruźlicę, którzy opuszczają sanatoria bez polepszenia i wnosił, aby w sanatoriach gruźliczych jedną lub dwie sale przeznaczono dla takich właśnie chorych, którzy skazani są na powolną zagładę, a powrócwszy do domu, zakażają potem swe otoczenie.

Dr. Neisser ze Szczecina przedstawił wyniki swych badań co do skuteczności tuberkuliny. Referent twierdzi, że uzyskiwał przy pomocy tego środka w wielu wypadkach znaczne polepszenie. W dyskusji uzupełnili swymi spostrzeżeniami wywody referenta dr. Kremer z Sülzhusu i dr. Huger z Magdeburga. Ten ostatni wyraził nadzieję, że już niedaleko jesteśmy czasów, gdy szczepić się będzie ludzi przeciwko gruźlicy, jak szczepi się ich obecnie przeciwko ospie.

Prof. Schöler z Berlina zalecał tuberkulinę dla praktyki okulistycznej. Także Jöel z Görbersdorfu przyznał, że tuberkulina zmniejsza liczbę baktek gruźliczych w ciele, co jednak nie oznacza jeszcze uzdrowienia.

Dr. Ham z Heidelbergu podniósł szkodliwe uboczne oddziaływanie tuberkuliny.

Dr. Krebs z Planach mówił o żywieniu chorych w sanatoriach, a dr. Hahn z Raperlsheim o dobroczynnym wpływie pracy fizycznej w drugim okresie leczenia. — Na tem kongres zamknięto.

* **Sprawa Syvetona.** Proces Syvetona ma, wedle najnowszych doniesień, się rozpocząć już dnia 6 grudnia. Słychać, że generał André wniesie skargę cywilną. Bronić będzie Syvetona były deputowany socjalistyczny Viviani.

* **Humberto wa.** Najnowsze depeche paryskie zaprzeczają pogłoskom, jakoby Teresa Humbert dostała pomieszania zmysłów. Pracuje ona w palni więziennej i była już kilka razy karana za gadatliwość.

ŚWIĘTY ANDRZEJ.

(is) I Świętym niekiedy spieszo. Zaledwie Katarzyna wypoczęła po płasach, a już puka do drzwi Andrzej z worami ołowiu i wosku na plecach.

Dobry to Święty i miły, jak rzadko. Posłuchajcie panien, od podlotków poczynając, a na wyżynach dojrzałości dziewczęcej kończąc, co wam o nim powiedzą. Z tak obfitej cukierni przymiotników, wydobędą z pewnością same najśodsze, by opleść nimi jak wieńcem wdzięczności osobę Świętego.

I nie dziw! On to bowiem, Andrzej, przy rozdziale obowiązków pomiędzy św. Patronów objął departament szczególniejszej opieki nad pannami na wydaniu. Jakim sposobem i kiedy, historia nieopowiada, ale tradycja, możniejsza od niej, swem: *sic volo* zanyma usta wójskim i ciekawskim, co to wszystko chcieli by wiedzieć „dokumentnie“.

Tedy dzisiaj wieczorem, w wigilię św. Andrzeja, gdzie tylko rutkę posiano, jak o „podwikach“ mawiali ojcowie, gwarno będzie i chichotów co niemiara obje się o szare ściany naszych mieszkań. Sycząc, jak wąż zdeptany, spadnie roztopiony ołów na dno szklanki z wodą i zanim jeszcze będzie miał czas ostygnąć, już go wydobędą niecierpliwie rączki, a oczka labrowe i jak noc ciemne roziskrzają się, badając co też za wróżbę wysłał św. Jędrzej, pierścionek, gałązkę mirtową, czy też inne nieomyślnie omen przyszłego zamałpójścia. A gdzieindziej znowu użyje się wosku do wróżby i niejedno serduszek gotowe, by na wosk się przetopić, byle w zamian uzyskać prawo do wejścia w zagadki przyszłości. A św. Andrzej niedarmo taki ukochany: on nigdy nie przykrego nie wywróży; choćby Bóg wie co się wylało, on tak nakręci bujną wyobraźnię dziewczęcą, że obaczy ona w rezultacie zawsze to, czego pragnie.

Dawniej wyrocznia św. Andrzeja rozporządzała nierównie bogatszym arsenalem, niż obecnie. Już dzisiaj nie przewijają się sznurów w poprzek drogi przed domem, gdzie mieszkają panny; bo choćby nawet ten sposób chwytania przyszłych mężów w pułapkę mógł się okazać tu i ówdzie skutecznym, nie zgodziłyby się nań nigdy władze bezpieczeństwa w interesie całości nosów tych obywateli, którzy z rachuby wypadają jako nieletni, żonaci, lub tak sądziwi, iż zakrawałoby na diwiny chwytanie ich na sznurki. Już nie głodzi się także psów, by potem pożerając jedną z podanych bułeczek wskazały, która z panien domu najprędzej pójdzie na pożarcie Hymena, — bo Towarzystwo ochrony zaraz podniosłoby larum, a zrzęsta kto dziś wypieka bułeczki w domu? I nie wyprawia się dziś w wigilię Andrzeja wielu, wielu innych figłów, o których przechowali nam wiadomości pamiętnikarze. A przedewszystkiem nie umie się obudzić nastroju, jaki dawniej panował w podobnej chwili... Za głęboko przeniknęła nas trzeźwość i dzisiaj byle „bêbe“ z brzoskwinowym punkiem na buzi, choćby chciało, nie potrafi zdobyć się na naiwność.

Więc tylko fantazja może nam wskazać, jak to właściwie obchodzić się ma *lege artis* wilia św. Andrzeja. Zejdźcie ze swych portretów poważne matrony dawnego autoramentu; roznieście łuczywo na kominku i zasiądźcie przy nim z kądziela w rękę, przedźwż zaś snując, zwołajcie świegotliwe stadko jasnowłosych cór waszych w jupkach i giezetkach i letniczkach... A skoro opowieść z ust waszych zwiedłych popłynie szeroką strugą, ten rój motyli, aż kipiący bujem życiem, uciehnie i z zapartym tchem czekać będzie dziwów zaklęcia, co im ukaza rycerską postać wybranego, w blasku puklerza, w szumie orlich skrzydeł husarskich...

Dzisiejsze motylki dziewczęce już by was nie rozumiały; one pielęgnują tradycję, bo bawią je figle z woskiem i ołowiem... Ale w rojeniach o przyszłości wolą mieć pewniejsze, niż to wyrocznia podać może, rachubę...

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. (Koncerty p. Romanowskiej i Br. Hubermana). W sobotnim koncercie na cele dobroczynne wystąpiła po raz pierwszy przed naszą publicznością panna Romanowska. Wstępu tego oczekiwaliśmy z wielką ciekawością, przygotowani nadzwyczaj życzliwie przez warszawską prasę. Panna Romanowska jest śpiewaczką nawskróś estradową, chociaż nie są jej obe i efekty scenicznego sposobu śpiewania, co nawet odbija się niekorzystnie na wykonaniu niektórych pieśni. Główną wagę kładzie ona na dokładność stylową i na odwiecne rodzaje interpretacji. Staranie to jest w wielu wypadkach stanowczo zanadto widoczne i to pociąga za sobą, że niejeden utwór podany jest ze zbyt wyrafinowanym artem, przynajmniej według zdania koncertantki. My widzimy w tem niepotrzebną pozę, wpadającą w manierę. Jeżeli mówić będziemy o dokładnem uchwyceniu strony stylowej, to na pierwszym miejscu należy wymienić pieśni staro-francuskie i niektóre pieśni niemieckie (Schumanna utwory do nich nie należą). Najwięcej głosu włożyła panna Romanowska w arję z „Toski“. Z oceną rodzaju głosu koncertantki sprawa nie jest tak łatwa. Najpiękniejsze są tony górne i niektóre mezzosoprano, co zależy zresztą zupełnie od rodzaju utworu. Natomiast średnica pozostawia bardzo wiele do życzenia, do czego przyczyniają się w znacznej części niemiłe dla ucha sztuczki głosowe. W tym samym koncercie grali ponownie Głowacki (pianista) i Perutz (skrzypek) — obaj z powodzeniem. Bardzo piękną technikę i dużo artystycznego zrozumienia wykazał p. Głowacki w „Etudzie“ Liszta i w transkrypcji Melcera. P. Perutz przynosi prawdziwy zaszczyt swemu nauczycielowi, p. Wolfsthalowi swą grą o ładnym tonie i artystycznym wykończeniu.

Na wyżyny wykonawczej sztuki wprowadził nas Bronisław Huberman. Niegdyś cudowne dziecko — dziś (licząc 22 lat) artysta w wielkim stylu, świadomy swych nadzwyczajnych środków, dążący krokiem niezachwianym do najwyższych celów w sztuce. Wszelkie zdawkowe pochwały milkną wobec niezwyklej indywidualności Hubermana. Gra jego o niczem nie zacieńnionej czystości, o tonie męskim, rdzenie głębokim, technika ogromna, a mimo to podporządkowana myślowej i uczuciowej stronie utworów — to szczególności składające się na idealną całość. Huberman wykonał koncert Brucha d-moll (rzadko grywany), Bacha adagio i fugę oraz fantazję Niewiadomskiego z „Fausta“; wszystko w swoim rodzaju doskonale. Najgłębsze wrażenie wywarła pierwsza część koncertu Brucha, serca wszystkich poruszyły utwory polskie, grane z ogromnem zacięciem. Akompaniator, p. Singer, współdziałał z koncertantem bardzo dobrze, a sam grał z powodzeniem Lisztowską „Legendę o św. Franciszku“ i polonez Chopina, który uciepiał wskutek nadmiaru pedantycznej rytmiki. Sala Filharmonii była wysprzedana do ostatniego miejsca, a entuzjazm publiczności osiągnął zenitu.

J. Bylczynski.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we wtorek jako w rocznicę listopadową (przedstawienie popularne po cenach zniżonych) „Kościuszek pod Racławicami“.

We środę po raz pierwszy (wznowienie) „Nie igra się z miłością“, dramat 5 aktach Alfreda Musseta, przekład Władysława Sabowskiego.

We czwartek po raz piąty „Lekkomyślna Siostra“, komedia w 4 aktach Włodzimierza Perzyńskiego.

W piątek po raz pierwszy (no wość) „Narzęczona Milionerka“, operetka w 3 aktach Henryka Berté.

W sobotę po raz drugi „Narzęczona Milionerka“, operetka w 3 aktach Henryka Berté.

W niedzielę o godz. pół do 1 w południe: Poranek Japoński po raz pierwszy „Terakoya“ czyli wiejska szkółka, dramat historyczny japoński Tekeda Izumo, przełożył i prologiem opatrzył Jerzy Żuławski.

W niedzielę o godz. pół do 4 po południu, po raz czwarty „Medor“, tragi-komedia w 3 aktach Henryka Malin.

W niedzielę o godz. pół do 8 wieczorem, po raz trzeci „Narzęczona Milionerka“, operetka w 3 aktach Henryka Berté.

Z Filharmonii lwowskiej donoszą: Wobec wielkiego powodzenia, jakie miał wczorajszy koncert Bronisława Hubermana, gdyż sala była wysprzedana a kasa kilka godzin przed rozpoczęciem koncertu zamknięta — zdecydował się niezrównany skrzypek dać drugi koncert d. 12 grudnia, po powrocie z Bukaresztu.

Ulubieniec Lwowa, znakomity śpiewak dr. Konrad Zawilowski, przyjedzie d. 7 grudnia i da się tego dnia słyszeć w Filharmonii.

Bilety na oba koncerty można już nabywać w kasie Filharmonii.

W rocznicę śmierci.

W ubiegłą sobotę minęło 49 lat od chwili, gdy nad brzegami Bosforu Adam Mickiewicz zamknął powieki na zawsze, a naród polski utracił największego swojego Wieszczę, którego pieśń czarowna i ożywcza, zakuta w słowa, nie straciła dotąd i da Bóg nie straci w najdalej przyszłości nie ze swego piękna i uroku.

Władysław Korotyński uczcił na łamach *Kuryera Warszawskiego* smutną rocznicę ogłoszeniem garści drobiazgów, związanych z osobą Adama i jego kolegów wileńskich.

Powtarzamy z tej ciekawej notatki parę urywków, przedewszystkiem list Franciszka Malewskiego, serdecznego przyjaciela i towarzysza doli i niedoli Mickiewicza, pisany do tegoż kolegi uniwersyteckiego, znakomitego historyka, Mikołaja Malinowskiego. List nosi datę 30 listopada 1829 roku i brzmi dosłownie:

„Kochany Mikołaju! Ochrześcił w Wilnie Halszkę, a my o tymże czasie ochrześliśmy z wody w Petersburgu *Tygodnik*. Tymi dniami wyszła Najwyższa aprobata, Spieszę ci donieść o tem, nim sam redaktor (Przeclawski) uroczyste otworzy korespondencję. Oddaj więc na godzinę Halszkę mamce, a nie zważając na jej łube krzyki, napisz mi o swojej dla *Tygodnika* pomocy. Możeś co przygotował lub może łatwo przygotujesz, może i Ferdynanda (Gutta) zachęcić do napisania czego.

Zkąd w *Dzienniku wileńskim* zawitały recenzje Szymy i Marylskiego? Kto pisze bibliografię na końcu? kto szarady? Jak jest teatr w Wilnie? Co wyszło nowego z druku? co się gotuje? Te i podobne wiadomości potrzebne są, jeśli nie dlatego, aby je zaraz drukować, to dlatego, aby się podług nich orientować. Więcej daleko rozumieć Warszawę, niż Wilno.

Adam pisał do mnie z Wenecji. Już teraz musi być w Rzymie. Czekam od niego obiecanych ztamtąd dzienników podróży.

Korsak (Julian) pisze tu wiersze, o których nie mogę ci inaczej powiedzieć, tylko, że kąpią złotem. Olesia (Chodźki) „Poezye“ musiały ci przyjemnie zachwycić. Gotuje artykuł o poezjach szacha perskiego; będzie to *pendent* do poezji Koła bawarskiego.

Humboldt wiezie Goethemu tłumaczenie niemieckie „Wallenroda“.

Łękałem się przeleżeć na tę (ostatnią) stronicę listu, bo muszę na niej napisać, żem chorey: przeziębłem. Ale te choroby zwykle od jednej recepty Morawskiego przechodzą.

Żegnaj serdecznym uściskiem.

Fr. Malewski

We „Wspomnieniach o Francji“, ogłoszonych w r. 1839 w Krakowie, a dzisiaj zupełnie już zapomnianych, znajdujemy znamienity odłask wrażenia, jakie postacią swoją wywarł na autorce wspomnianej książki, Życi z Giedroyciów Rautenstrauchowej, Adam Mickiewicz. Porównanie nasunęło się jej przy spotkaniu Wiktora Hugo. — „...Odwadna już wiedziałam — czytamy we „Wspomnieniach“ — z kim przestaję, a wtenczas powtórny nieczyniwszy przegląd głowy, w której koniecznie coś genialnego upatrzyć pragnęłam, spostrzegłam, iż twarz miłą i ujmującą zakończyła niepospolicie wzniosłe czoło, a szerególniej szerokie. Prócz czoła nie panna Hugo od reszty śmiertelnych nie różni, i możnaby tysiąc razy go minąć, nie zapytawszy, kto jest.

Mickiewicz daleko bardziej romantyczną ma powierzchowność.

Wyraz oczu jego nie do określenia. Pod jego wzrokiem nieraz obojętnie przejść nie można. Gdy to spojrzenie z całą bystrością spuści się na ciebie, bądź pewny, iż się wskróś przeszyty uczujesz. Niekiedy przydmłone się błaka... Natenczas widzisz w niem całą głębokość nieobjętych Beethovena kompozycji, melodyj fantastycznych improwizacji Chopina... Czasem znów zdaje się niem sklepienie niebios przedzierać, wieki odgadywać, przyszłość zgłębiać, pojmować.

Wtenczas widać w tych oczach, że ziemia z przed nich znikła... Wtenczas i tylko wtenczas, Mickiewicza malowałyby trzeba...“

GOSPODARSTWO I HANDEL

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 32:50 do 32:70, loco Ołomuniec 32— do 32:20, loco Berno-Wiedeń 32:40 do 32:60, na paźdz.-grud. loco Aussig 32:50 do 32:40. Cukier w kostkach: prima 80— do 81—, secunda — do —. Spirytus kontyngentowany: loco Wiedeń 49:80 do 50—, Nafta kaukaska: transito Tryest 9:50 do 10—, galicyjska przeźroczysta 37:90 do 38:60. (Ceny w koronach).

Targ bydła. (Telegram). Na wczorajszy targ bydła w Wiedniu spędzono ogółem 4287 sztuk rzeźnych. W tem było z Galicji 333 sztuk, bukowińskich —

Przebieg targu był mdły.

Ceny niezmiennione.

Niesprzedanych pozostało 49 sztuk.

Wół z Galicji i Bukowiny sprzedano: 4 sztuki po 64 do 66 koron; 77 sztuk po 68 do 75 koron, 134 sztuk po 76 do 82.

Buhaje podtuzzone bez różnicy pochodzenia kupowano 76 do 82, krowy podtuzzone po 54 do 68 kor., bydło chude po 28 do 58 kor., wszystko licząc za centnar metryczny żywej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Pod przewodnictwem P. Ministra spraw zagranicznych hr. Gołuchowskiego odbyła się wczoraj w Ministerstwie spraw zagranicznych konferencja ministeryalna w sprawie traktatów handlowych z Niemcami. Wzięli w niej udział: minister niemiecki Posadowsky, P. Prezydent Ministrów dr. Koerber, węgierski prezydent ministrów hr. Tisza oraz austriacy i węgierscy ministrowie skarbu, handlu i rolnictwa. Konferencja trwała od godziny 3 do 7 wieczorem i nie doprowadziła do ostatecznego wyniku.

Z Budapesztu telegrafują: Na wczorajszym zgromadzeniu municypalnym komitetu peszteńskiego uchwycili opozycyjni członkowie wniosek wyrażenia oburzenia z powodu znanej uchwały sejmowej. Po długiej dyskusji odrzucono ten wniosek 159 głosami przeciw 36.

Stronnictwo liberalne komitetu biharskiego, na odbytem wczoraj w Wielkim Warazdynie zebraniu, uchwaliło wyrazić hr. Tiszę i stronnictwu liberalnemu w sejmie wotum zaufania z okazji dokonanej zmiany regulaminu.

Z okręgu ugarskiego, gdzie wybrano Tiszę posłem, wysłano doń telegram z wyrazami zaufania.

Z wielu okolic Węgier nadechodzą telegramy i wiadomości o manifestacjach na cześć hr. Tiszę i objawach sympatii dla stronnictwa liberalnego.

Z Paryża telegrafują: Izba deputowanych rozpoczęła wczoraj ogólną rozprawę nad przedłożeniem o podatku osobistego dochodu. Minister skarbu Rouvier oświadczył, że zażąda przerwania obrad nad tem przedłożeniem, gdyby przez nie miało doznać przeszkody załatwienie budżetu przed dniem 31 grudnia.

Komisja Izby deputowanych dla sprawy rozdziału Kościoła od państwa odrzuciła wczoraj rządowy projekt 13 głosami przeciw 1. Większość rządowych członków komisji, złożonej z 33 deputowanych, nie przyszła wcale na posiedzenie.

W Berlinie krąży pogłoski, że niemiecki ambasador w Petersburgu, hr. Alvensleben, zamierza usunąć się z zajmowanego stanowiska. Jako następcę wymieniają dotychczasowego ambasadora w Rzymie, hr. Mont.

W sprawie uchwalonej przez soborzenie pożyczki bułgarskiej podają następujące szczegóły: 100-milionowej pożyczki udziela Bułgari „Banque de Paris et du Pays-Bas“ na 5 proc. Emisja nastąpi po cenie 82 za 100. Z całej sumy rząd otrzyma gotówką tylko 14 milionów. Reszta pójdzie na opłacenie obligacji, wydanych przez banki bułgarskie na rachunek rządu, oraz obstarunków dla artylerji i kosztów budowy kolei Trajovo-Trawna. Wierzyteli będą utrzymywali w Sofii własnego urzędnika dla kontroli dochodów od stempli i z akcyzy tytoniowej.

Do Rusi telegrafują z Sofii, iż stan rzeczy w Macedonii zaostroża się. Żandarmerja w miastach nie może dać sobie rady. Bułgarskie oddziały powstające stają się coraz zuchwalsze.

Wczoraj otwarto parlament rumuński w Bukareszcie mową tronową, która stwierdza pokojowe usposobienie w Europie.

Szwajcarya poczyniła rządowi propozycje co do zmiany przestarzałych postanowień konwencji genewskiej, o ochronie rannych na wojnie, z prośbą o poruczenie tej sprawy przyszłej konferencji habskiej.

Admirał Stanów Zjednoczonych Converse — donoszą z Nowego Jorku — zaleca w sprawozdaniu rocznym biura mary-

narki, by do sztabu oficerów marynarki należeli oficerowie młodszego wieku, ponieważ obecnie wiek przeciętny wyższych oficerów marynarki równa się 58 latom, co na wypadek wojny nie jest pożądane, a nawet przedstawia pewne niebezpieczeństwo. Admirał ten zaleca również powiększenie sztabu oficerskiego i utworzenie sztabu generalnego, jak również mianowanie 2 nowych wiceadmiratów, aby Amerykanie nie ustępowali w randze dowódców małych flot europejskich.

W Waszyngtonie głoszą, że Stany Zjednoczone zamianują wysokiego oficera marynarki członkiem komisji śledczej w sprawie zajścia na Morzu Północnym.

Przegląd ogólny.

Rząd Rzeszy niemieckiej wniesie, jak wiadomo, w parlamencie projekt zwiększenia stanu czynnego armii motywując to znaną, na paradoks zakrawającą, ale przez rzeczywistość potwierdzaną na każdym kroku zasadą, że silna liczebnie i bitna armia najlepszą jest ochroną pokoju. Niemcy zaś niczego bardziej nie pragną nad pokój.

Nordd. Allg. Ztg. ogłasza już nawet projekt zmiany ustawy wojskowej. Na podstawie tego projektu czynna służba w kawalerji i artylerji polnej trwać będzie 3 lata, we wszystkich innych rodzajach broni 2 lata. Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 kwietnia 1905. Stan czynny w czasie pokoju podaje projekt na 505.839 ludzi do r. 1910. Jednorocznych ochotników nie wliczono do kontygentu.

Przy sposobności rozpraw parlamentu będą mogli Niemcy cyframi stwierdzić, jak silnie zatargał ich budżetem bunt Hererów. Wedle pół oficjalnych doniesień, etat kolonij południowo-afrykańskich pada przyszły budżet na (okrągło) 73.500.000 marek. Tegoroczne wydatki reprezentują wedle obecnego stanu wojsk kolonialnych sumę marek 46.500.000. Dołączysz do tego dodatkowe kredyty na cele kolonij w sumie 3.223.000 marek i 5 milj. marek. Otrzymamy, że kosztą usmierzenia buntu Hererów, o ile już dzisiaj przewidywać je można, wyniosą w przyszłym roku rachunkowym 1905 okrągło 130 milj. marek. Przypuszczać jednak należy, iż okażą się i one jeszcze za szczupłe.

O reformach w finansach Watykanu podają zajmujące szczegóły pisma w bliskich pozostające stosunkach z Watykanem. Przedewszystkiem zwinęto organa urzędowe papieskie, których pierwotnie było trzy: *Moniteur de Rome*, *Vocè della Verità* i *Osservatore Romano*. Pierwszy już dawniej przestał wychodzić, w tych dniach zamknięto drugi i tylko *Osservatore Romano* w dalszym ciągu będzie wychodził. Zarząd finansów objął kardynał sekretarz stanu Merry del Val, który jednak nie działa samodzielnie, lecz spełnia tylko zlecenia, udzielane mu przez Piusa X. Ojciec św. ze sprawami finansowymi jest dobrze obeznany. Dawniej jeszcze, będąc pałryarchą weneckim, przyczynił się wielce do założenia kilku instytucji pożyczkowych i oszczędnościowych. Dotychczas główna część kapitałów watykańskich spoczywała w banku londyńskim; obecnie Pius X. polecił wycofać 20 milionów lirów z tego banku i ulokować je w reńcie państwowej włoskiej, przynoszącej większy procent, a niemniej pewnej, jak bank londyński. Zmniejszono także pensje wszystkich urzędników watykańskich, zaczawszy od najwyższych. Nawet prefekci kongregacji poddać się musieli znacznym ograniczeniom, i tak np. pensję kardynała prefekta z 15.000 lirów zniżono do 2000, pensje zaś pomocników do 1000 lirów. Dochody ich poboczne prawie zupełnie znikły. Dla całej administracji watykańskiej ustanowiono jedną kasę centralną, w której skupiać się będą wszystkie interesy pieniężne. Wtajemniczeni w sprawy Watykanu zapewniają, że wprowadzone oszczędności, jakkolwiek na razie okazały się dla niektórych osób dotkliwymi, niemniej jednak pozwolą wypełnić braki i niedobory, jakie okazały się w finansach Watykanu w ciągu kilku lat ostatnich.

W zamiarach Stolicy Apostolskiej od czasu objęcia jej przez Piusa X. leży między innymi nawiązanie stałych stosunków dyplomatycznych z Turcją. Zamiar ten jednak odłożono na razie do dalszej przyszłości. Bawiący obecnie w Rzymie patriarchy grecko-melchicki udać się ma wkrótce z powrotem do Konstantynopola. Zawiezie on sułtanowi własnoręczną odpowiedź Papieża na pismo, wystosowane przez Abdula Hamida do Ojca św. Owóż z dobrze poinformowanej strony zapewniają, że w piśmie tem poprzestanie Pius X. na podziękowaniu za życzenia, które mu przesłał sułtan z powodu wstąpienia na Stolicę Apostolską. O nawiązaniu stałych stosunków dyplomatycznych między Watykanem i Portą nie będzie w piśmie żadnej wzmianki. Wspomniany grecko-melchicki patriarchy ustnie złożył w Watykanie wyjaśnienia w sprawie ewentualnego założenia ambasady otomań-

skiej przy Watykanie i przemiany apostolskiej delegacji w Konstantynopolu na reprezentację dyplomatyczną. W Watykanie jednak przyszły sfery rozstrzygające do przekazania, że bynajmniej nie wyekskawając się urzeczywistnienia tego planu w przyszłości, najlepiej będzie na razie zachować dotychczasową formę stosunku z Portą, tak długo przynajmniej, póki nie zostanie ostatecznie uregulowana sprawa katolicyzmu we Francji.

Grecki prezydent ministrów Theotokis — czytamy w *Polit. Corresp.* — ułożył wspólnie z nowym ministrem skarbu Kalogresopulo sem obszerny program finansowy, za pomocą którego ma się dokonać znacznych zaoszczędzeń na korzyść budżetu. Liczba t. zw. „nomów“ (okręgów) zredukowana ma być z 26 na 10, co równa się zaoszczędzeniu 1-5 miliona drachm. Policja i żandarmerja mają wedle tego projektu otrzymać w miejsce dwóch oddzielnych, jedno wspólne kierownictwo. Dalsze oszczędności muszą być uzyskane tym sposobem, że funkcje 350 sądów pokoju obejmie 50 sądów powiatowych; że trybunały sądowe I. instancji zredukowane będą do 10, zgodnie z przyszłą liczbą „nomów“ i t. d. Ogółem ma zachować ta reorganizacja skarbowi państwa 4—5 milionów drachm, figurujących dotąd w dziale stałych wydatków. W kołach parlamentarnych jednak zapatrują się na cały projekt bardzo sceptycznie, przewidując, że rząd nie znajdzie dlań większości w Izbie. Większość twardsza i bez tego niezbyt jest pewna. Udała się ona skłębć jedynie party Zaimistów, której fawor zawiódł obliczenia niejednego już gabinetu.

W Atenach zawiązał się świeżo Związek dla ochrony Greków w podobecem panowaniu. Nie pierwsze to i — zdaje się — nie ostatnie se stowarzyszeń w podobnym celu już istniejących w Grecji; dość przypomnieć Stowarzyszenie macedońskie, komitet macedoński, Stowarzyszenie helleńskie z osobnymi sekcjami dla Macedonii i Epiru, epirocki Związek Dadony, Związek grecko-arnaucki, dwa Stowarzyszenia greckie na Cyprze i t. d. Nowe stowarzyszenie nadało sobie, obok głównej, drugą jeszcze nazwę „Narodowej reorganizacji“. Ma ono śledzić bacznie także politykę wewnętrzną, stawiać zaporę degeneracji ojczystego społeczeństwa, zwalczać pseudo-konstytucjonalizm grecki, walczyć pod hasłem rewizji ustaw zasadniczych i ukonstytuowania się zgromadzenia narodowego. Działalność Związku na terenie tureckim ma pozostać tajemniczą. Członkowie zobowiązują się słowem honoru nie zdradzić jej nikomu. Jednym z głównych inicjatorów i założycieli Związku jest polityk Skuludis, który pod Trikupisem kilkakrotnie piastował różne teki ministeryalne i który niezawodnie odgrywałby także obecnie ważną rolę w parlamencie, gdyby nie przepadł był przy ostatnich wyborach, z Teb kandydując. Na wiesem nie zawadzi wspomnieć, że Skuludis należy do najbogatszych ludzi w Grecji. Majątek jego szacują na kilka milionów. Skuludis należy również do komitetu macedońskiego.

W wilajetach Monastyrju i Saloniki toczy się walka pomiędzy ludnością różnych wyznań chrześcijańskich dokoła sprawy szkolnej. Dla należytego jej poznania wydał ateński *Bulletin d'Orient* dwie bardzo pouczające karty, a mianowicie: *Carte des écoles chretiennes de la Macédoine* i *Ecoles helléniques, roumaines et serbes en Macédoine*. Dat dostarczył prawdopodobnie patriarchy ekumeniczny przy pomocy metropolitów prowincjonalnych i greckich konsulatów. Wedle owych tabel, istnieje w obu wymienionych wilajetach: szkół greckich 998 z 1463 nauczycielami i 59.640 uczniami; bułgarskich 561 z 873 nauczycielami i 18.311 uczniami; rumuńskich 49 z 145 nauczycielami i 2002 uczniami; wreszcie serbskich 53 z 112 nauczycielami i 1674 uczniami.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 29 listopada. Na początku dzisiejszego posiedzenia Izby posłów zawiadomili przewodniczący, że sześciolatekni czas funkcyonowania Trybunału stanu upłynął już i prosili posłów, by jak najrychlej porozumeli się co do kandydatów na posady 12 członków tego Trybunału, wybieranych przez Izbę. Wybór bowiem postawi przewodniczący na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Po odczytaniu interpelacji i wniosków przystąpiono do dalszej dyskusji politycznej. P. Wacław Hruby omawiał stosunki narodowościowe na Szląsku i polemizował z wywodami posłów niemieckich.

Poseł W. Hruby wyraził wątpliwość, czy ostatnia mowa P. Prezydenta Ministrów przyczyniła się do polepszenia sytuacji,

szczególnie zaś stosunku między Czechami a Niemcami. P. Hruby nie wierzy, aby Niemcy rzeczywiście pragnęli zgody i uważa ich wołania o uzdrowienie parlamentu za nie-szczere frazesy. Czesi tylko z konieczności przystąpili do obstrukcji, a jeśli będą zmuszeni dalej prowadzić walkę, będą walczyli nadal, dobierając takiej broni, którą uznają za najlepszą dla osiągnięcia zwycięstwa. Mowca wspominał z kolei o demonstracjach Niemców w Opawie i Insbrucku i zauważył, że jakkolwiek demonstracje te skierowane były przeciw instytucjom kulturalnym, mimo to znaleźli demonstranci obrońców w Izbie posłów Rady państwa. Następnie omawiał p. Hruby obszernie sprawę paralelek szląskich, których założenie, zdaniem mowcy, było obowiązkiem Rządu.

W końcu zaprotestował mowca przeciw twierdzeniu, jakoby Opawa była miastem niemieckim i omawiał obszernie demonstracje opawskie. Przemówienie swe zakończył p. Hruby apelem do Niemców, aby nawrócili się do cywilizacji.

P. Menger polemizując z poprzednim mowcą, zaznaczył, że obstrukcja czeskiej nie można mniejszą i łagodniejszą miarką mierzyć, jak obstrukcja Niemców, którzy uciekają się do niej zmuszeni tylko do tego. Jeżeli poseł Hruby twierdził, że postępowanie Niemców sprowadzi absolutyzm, to mowca musi zaznaczyć, iż jeśli stosunki między narodowościami dalej tak się rozwijać będą, jak w ostatnich latach, to faktycznie nastąpi absolutyzm, choć ukryty.

Zamiast wzajemnego pomagania sobie i ustalania podstawy wspólnej egzystencji, słychać ciągle tylko skargi. Ubolewania godną jest rzeczą, jeżeli narodowe życie poszczególnych narodów już przy kształceniu młodzieży z takim naciskiem jest podnoszone. Funkcyonowanie Państwa niemożliwym jest inaczej, jak tylko przy ustanowieniu „języka pośredniczącego“, którym może być tylko język niemiecki.

Posiedzenie trwa dalej.

Kraków, 29 listopada. (Tel. pryw.) JEM. Kardynał książę biskup krakowski ks. Puzyra w towarzystwie ks. prałata Bandurskiego wyjechał do Rzymu.

Wiedeń, 29 listopada. Przybył tu Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni.

Wiedeń, 29 listopada. Jak *N. W. Tagblatt* donosi, ambasadorowie Anglii i Rosji byli wczoraj u hr. Gołuchowskiego, by urzędowo podać mu do wiadomości, iż zamierzone jest zaproszenie zastępcy Austro-Węgrów w skład międzynarodowej komisji śledczej dla załatwienia sporu o zajście koło Hull.

Debreczyn, 29 listopada. Wczoraj odbyło się tu zgromadzenie stronnictwa liberalnego, które uchwaliło wyrazić hr. Tiszę i całemu gabinetowi podziękowanie za zwalczanie obstrukcji. Przyjęto rezolucję, dającą wyraz zaufania do gabinetu i zapewniającą o poparciu go na przyszłość.

Petersburg, 29 listopada. *Prawit. Wiestnik* ogłosił dziś angielsko-rosyjską konwencję w sprawie hullskiej.

Waszyngton, 29 listopada. Ambasadorowie angielski i rosyjski przybyli dziś rano do departamentu stanu i złożyli tam zaproszenie, aby Stany Zjednoczone wydelegowały wyższego oficera swej marynarki jako członka międzynarodowej komisji dla zajścia na Morzu Północnym.

Portsmouth, 29 listopada. Podczas ćwiczeń w wyławianiu min zniszczył wybuch dwie łódki. Dwaj żołnierze zabici, dwaj ciężko ranni.

WOJNA rossyjsko-japońska.

Petersburg, 29 listopada. Komendanta XI korpusu armii gen. Chreszczatyckiego mianowano komendantem amurskiego okręgu wojskowego i hetmanem, *locum tenens*, amurskich wojsk kozackich.

Petersburg, 29 listopada. Kuropatkin telegrafował 26 b. m.: Walki koło Tsichenchen trwały z małymi przerwami cały dzień. Przerwę spowodowała zawieja śnieżna. Po naszej stronie jest 11 zabitych, 62 rannych. Zabrałiśmy przeszło 100 sztuk broni japońskiej, z czego można wyciągnąć, że straty Japończyków były znaczne. Kapitan Wankowski z 7 żołnierzami dotarł aż do japońskiej strażnicy i zabrał japońskiego oficera do niewoli. Domek, który służył Japończykom za redutę, wysadziliśmy w powietrze. W Nanganszan koło pagórka Putiowa przyszło do drobnego starcia, przyczem 1 nasz żołnierz odniósł rany.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

Kawiarnia „Wiedeńska“ znakomita kawa.

Jako pewną lokację kapitałów polecamy: 4% Listy zastawne Tow. kred. ziemskiego. 4% i 4 1/2% Listy zastawne Banku krajowego. 4% i 4 1/2% Listy zastawne Banku hipot. 4% i 4 1/2% Pożyczkę m. Lwowa.

Sokal i Lilien. Dom bankowy i kantor wymiany.

Zlecenia z prowincji załatwiamy odwrotną pocztą bez doliczenia osobnej prowizji.

Utrzymuje na składzie dzienniki zagraniczne:

- francuskie: FIGARO JOURNAL GAULOIS
angielskie: DAILY CHRONICLE
rosyjskie: NOWOJE WREMIA
niemieckie: FRANKFURTER ZEITUNG
Sokołowskiego
Biurowo dzienników, Pasaż Hausmana 9.

Utrzymuje na składzie czasopisma zagraniczne

- FRANCUSKIE humorystyczne: Fin de siecle, Frou-Frou, Jean qui rit, Journal p. tous, Rire, Rire et galanterie, Sourire, Vie en culotte rouge, Biblioteque moderne.
ANGIELSKIE: Frys Magazine, Strand Magazine, Wide World Magazine, Current Literature, Ladies Field, The King and his Navy a. Army, Outing, The Tatler.
WŁOSKIE: Domenica del Corriere.
ROSYJSKIE: Oswobożdenie, Szut (humorystyczny).
Sokołowskiego
Biurowo dzienników, czasopism i ogłoszeń. LWÓW. Pasaż Hausmana 9.

Zapisy przyjmuje od g. 10 — 12 i od 1 — 4

Stanisław Sachs nauczyciel tańców ul. Pańska 1. 17, I. piętro.

Fabryka cukrów, herbatników i Cukiernia poleca się Szan. P. T. Publ.

Ferdynand Theuer Lwów, pl. Hallicki 1. 12.

Przyjechali do Lwowa. Dnia 29. listopada 1904. HOTEL GEORGEA. PP. Ks. S. Jabłonowski z Bursztyn, hr. A. Cetner z Podkamienia, hr. Z. Zamoycki z Wysocka, hr. A. Szeptycki z Podola ros., H. Szarski z Krakowa, A. Burzyczyński z Podola.

CENNIK lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Table with columns for 'płaca' and 'żądają' listing various financial instruments like bank notes, bonds, and interest rates.

Table with columns for 'płaca' and 'żądają' listing various financial instruments like bank notes, bonds, and interest rates.

Table with columns for 'płaca' and 'żądają' listing various financial instruments like bank notes, bonds, and interest rates.

Table with columns for 'płaca' and 'żądają' listing various financial instruments like bank notes, bonds, and interest rates.

DZIENNIK URBZEDOWY.

Licytacje.

L. cz. E. 1504/4 (6) (9777 3-3) Na żądanie Kasy zaliczkowej „Nadzieja“ w Bolszowcach, odbędzie się dnia 30. grudnia 1904 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja a) 1/2 lwh. 717, b) 1/4 części lwh. 655, c) 1/8 części lwh. 139, d) 1/3 części lwh. 718 gm. Delejów Maryi Kołosowskiej własnych, e) całej realności lwh. 98, f) 1/3 części lwh. 718 tejże gminy Jędrzeja Zajęca własnych, g) 1/2 realności lwh. 653, h) całej lwh. 137, i) 1/4 części lwh. 139 gminy Delejów Oleksy Karatata własnych.

przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8. Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już za skutkiem podnoszone. Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstana, zawiadomienia będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego. C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Halicz, 14. listopada 1904.

Nieruchomości te są ocenione a to ad 1) 5 kor., ad 2) na 2800 kor., ad 3) na 1620 kor., ad 4) na 75 kor. Najniższa cena wynosi ad 1) 3 kor. 33 hal., ad 2) 1866 kor. 67 hal., ad 3) 1080 kor., ad 4) 50 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku. Warunki licytacyjne, niniejszem się zatwierdza i takowe tudzież i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VII. C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII. Bursztyn, 8. października 1904.

Cełą wywołania stanowi roczny czynsz dzierżawny w kwocie 12.925 kor. Licytacja ustna odbędzie się w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu w dniu 12. grudnia 1904 o 9 godzinie przed południem. Oferty pisemne w należycie zaadresowanych kopertach z uwidocznieniem na nich przedmiotu dzierżawy należy wnieść najdalej do godziny 1 po południu dnia poprzedzającego ustną licytację tj. dnia 11. grudnia 1904 do rąk Naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu. Wadium w wysokości 10% ceny wywołania należy przy ofertach pisemnych dołączyć do oferty, zaś przy licytacji ustnej złożyć do rąk komisji licytacyjnej. W razie złożenia wadium w papierach wartościowych, należy do papierów wartościowych dołączyć trzy egzemplarze spisu na przepisany druk. Kwity kasowe opiewające na kaucyje dzierżawy niewygastej nie będą jako wadium przyjmowane. Warunki licytacyjne, jakoteż wykaz miejscowości należących do skałackiego okręgu dzierżawnego można przeglądać w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu, tudzież w c. k. Nadzorze straży skarbowej w Grzymałowie. C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego. Tarnopol, dnia 17. listopada 1904.

L. cz. E. XXI. 1950 3 (27) (9816 2-3)

Na żądanie c. k. uprzyw. akc. Banku hip. we Lwowie, odbędzie się dnia 30. grudnia 1904 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Oddziału XXI. licytacja realności lkons. 1202 1/4 we Lwowie na Wulce panińskiej położonej lwh. 1109 I. ks. gr. m. Lwów objętej zobowiązaniem własnej, składającej się z 1 willi jednopiętrowej, domu parterowego oraz 2 przynależności tychże w protokole opisaną i ocenioną z 5.10.1903 E. XXI. 1950 3 (9) bliżej poszczególnionych, 3) cegielni wraz z gruntem podbudowlanym, 4) gruntu cegielnianego i ogrodu, 5) gruntu ornego i pastwiska oraz 6) gruntu jako drogi.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 48074 kor. 18 hal., przynależności zaś na 429 kor.

Najniższa cena wynosi 30673 kor. 14 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokół ocenienia wyciąg katastralny, i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w kancelarii oddz. XXI.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XXI. Lwów, dnia 24. listopada 1904.

L. cz. E. 1390/4 (8) (9811 2-3)

Dnia 20. grudnia 1904 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. II sądu tutejszego, licytacja realności objętej wyk. hipot. l. 1504 i 2456 ks. gr. gm. kat. Hańkowiec z przynależnościami.

Nieruchomości te oceniono a to: a) realność lwh. 1504 gm. Hańkowiec na 3564 kor., b) realność lwh. 2456 gm. Hańkowiec na 250 kor. 15 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: ad a) 2376 kor. 08 hal., ad b) 176 kor. 77 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Delatyn, dnia 17. listopada 1904.

L. cz. E. V. 2266/4 (4) (9805)

Na żądanie Wasyła Kryształa w Gajach niżnych, odbędzie się dnia 20. grudnia 1904, o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 81, licytacja 1) połowy realności obj. lwh. 200 ks. gr. gm. Gaje niżne, 2) całej realności obj. lwh. 201 ks. gr. gm. Gaje niżne, 3) 1/3 realności obj. lwh. 605 ks. gr. gm. Gaje niżne.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione a to: ad 1) 871 kor. 30 hal., ad 2) 7379 kor. 90 hal., ad 3) 636 kor. 37 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1) 580 kor. 86 hal., ad 2) 4319 kor. 92 hal., ad 3) 424 kor. 24 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 78.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub

ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Drohobycz, dnia 5. listopada 1904.

L. cz. E. VIII. 2126/4 (5) (9798)

Dnia 23. grudnia 1904, o godz. 11 rano, odbędzie się w biurze Nr. 51, sądu tutejszego licytacja realności lwh. 268 i połowy realności lwh. 240 ks. gr. gm. Ostrów z przynależnościami.

Nieruchomość lwh. 268 oceniona na 76 kor. 50 hal., połowa lwh. 240 na 205 kor., połowa przynależności na 2 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi odnośnie do realności lwh. 268 gm. Ostrów 51 kor., odnośnie do połowy lwh. 240 z przynależnościami 138 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta może każdy, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Przemyśl, dnia 18. listopada 1904.

L. cz. E. VIII. 2170/4 (10) (9799)

Dnia 23. grudnia 1904 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 51 sądu tutejszego licytacja 1/2 realności lwh. 920 gm. Przemyśl z przynależnościami tudzież 1/12 realności lwh. 922 tej samej gminy.

Połowę realności lwh. 920 z przynależnościami oceniono na 2339 kor. 90 hal., wartość 1/12 lwh. 922 na 15 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi co do 1/2 lwh. 920 gm. Przemyśl 1559 kor. 93 hal., zaś 1/12 realności 922 gm. Przemyśl 10 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Przemyśl, dnia 4. listopada 1904.

L. cz. E. VII. 1360/4 (5) (9827)

Dnia 21. grudnia 1904 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1, odbędzie się licytacja a) realności lwh. 629, b) połowy realności lwh. 1089, c) połowy realności lwh. 1093 gm. Mikuliczyn wraz z przynależnościami.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na: ad a) 3285 kor., ad b) 1540 kor., ad c) 915 kor., wraz z przynależnościami.

Najniższa cena wynosi ad a) 2190 kor., ad b) 1026 kor. 67 hal., ad c) 610 kor.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej

wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII. Delatyn, dnia 14. listopada 1904.

L. cz. E. III. 2034/4 (7) (9829)

Dnia 30. grudnia 1904 godzina 9 rano, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18, odbędzie się licytacja 1/3 części realności whl. 23 gminy Jamna, z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest ocenioną na 389 kor., z przynależnościami.

Najniższa cena wynosi 259 kor. 64 hal. Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 18.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Delatyn, 14. listopada 1904.

L. cz. E. 1964/4 (4) (9858)

Dnia 12. grudnia 1904 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym, biuro Nr. 4, licytacja realności lwh. 32 ks. gr. gm. Olszana objętej stanowiącej posiadłość wiejską, składającą się z budynków mieszkalnych i gospodarczych i gruntu w obszarze 47 morgów 794 sążni, wraz z przynależnościami, składającymi się z 7 sztuk bydła rogatego, pary koni, 4 sztuk nierogacizny, 2 wozów, 2 pługów i t. p.

Nieruchomość ta jest oceniona na 31.170 kor., przynależności zaś na 1442 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, biuro Nr. 3. C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Stary Sącz, dnia 5. listopada 1904.

L. cz. E. 2421/4 (6) (9860)

Dnia 30. grudnia 1904 o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14, licytacja 1/4 części realności wykazem hip. l. 22 ks. gr. gminy Zboiska objętej Grzegorza Bogusławskiego własnej, wraz z przynależnościami.

1/4 część nieruchomości tej, wystawionej na licytację, jest ocenioną na 2181 kor. 27 hal.

Najniższa cena wynosi 1454 kor. 18 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy S. II., Oddział VI. Lwów, dnia 16. listopada 1904.

Konkurs.

Nr. 4367/4. (9787 3-3)

Konkurs celem obsadzenia jednej opróżnionej posady dozorczy więzień połączonej z systemizowanymi poborami upływa z dniem 30. grudnia 1904.

C. k. Dyrekcja zakładu karnego dla mężczyzn w Stanisławowie. Stanisławów, dnia 25. listopada 1904.

L. 140.911/II. (9788 3-3)

KONKURS.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Huczcu z poborami 3 klasy 4 stopnia i ryczałtem 378 kor. rocznie na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 3. grudnia br. do c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcja poczty i telegrafów dla Galicji. Lwów, dnia 23. listopada 1904.

Kuratele.

L. cz. P. VI. 165 4 (7) (9206 3-3)

Lewko Bilous z Jagielnicy starej uznany marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono Matija Chemicza z Jagielnicy starej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI. Czortków, 13. września 1904.

L. cz. L. 9/4 (4) (9183 3-3)

Za umyślowo chorego uznano Józefa Surzyn (syna Józefa w Juszczyńcu. Kuratorem jego ustanowiono Jana Olszówkę w Juszczyńcu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Maków, dnia 22. lipca 1904.

L. cz. P. XI. 178/4 (14) (9231 3-3)

Zawiadamia się, że dla Wawrzyńca Józefa marnotrawnego z Krowodrzy ustanawia się kuratorem Franciszka Szostka z Krowodrzy.

C. k. Sąd powiatowy cyw., Oddział XI. Kraków, 17. października 1904.

L. cz. P. 231/4 (3) (9236 3-3)

Kosowski c. k. sąd powiatowy zawiesza nad Lesiem Sawiukiem Tanasija kuratele z powodu marnotrawstwa. a kuratorem dlań ustanawia Michała Roznaczaika Ilka z Wierbowca.

Kosów, 3. września 1904.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 105 4 (2) (9863)

Obwieszczenie. C. k. Sąd krajowy jako prasowy, orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 23 czasopisma „Bocian” z dnia 1. grudnia 1904 artykuł względnie ustępu artykułów pod tytułem:

I. „Szczęśliwa praczka” cały artykuł str. 2 lam 2.

II. „Z monologów księdza proboszcza” cały artykuł str. 2 lam 2.

III. „Pan Aleksander” od słów „Drzwi skrzypnęły” do słów „Nie przedtem do policyi” t. j. do końca str. 2 lam 3 i str. 3 lam 2.

IV. „Zwierzynieckie Gminne sprawy” cały artykuł str. 3 lam 2.

V. „W nowej arce” od słów: „Szłoma usłuchał rozkazów Pana” do słów „Naszego młodego buchhaltera” t. j. do końca, zawierają znamię występkę z §§ 4 1 i 516 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S. III. Kraków, dnia 28. listopada 1904.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. 286/4 (2) (9837)

Odnosnie do edyktu z 16. listopada 1904 C. 286/4 (1) ustanawia się dla Andrzeja Rusyniaka w miejsce Ignacego Debińskiego kuratorem Fedora Rusyniaka w Kotani.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Żmigród, 24. listopada 1904.

L. cz. C. I. 244/4 (1) (9825 2-3)

Przeciw nieobjętej masie spadkowej sp. Katarzyny Czuczman, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Busku przez Jacenta Czuczmana jako kuratora Jana Czuczmana pozew o zniesienie współwłasności ciała whl. 829 ks. gr. Busk.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 1. grudnia 1904 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 2 tutejszego sądu.

Celem strzeżenia praw wyżej wymienionej masy ustanawia się p. Władysława Rostonowskiego w Busku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej wymienioną masę w rzeczowej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki spadkobiercy w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Busk, dnia 16. listopada 1904.

W y k a z

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 17. do 27. listopada 1904.

Epizooocya	Powiat	M i e j s c o w o ś ć
Zaraza pyska i racie	Bóbrka	Romanów ob. dw. (1 zagr.);
	Brody	Hrycowola i Podmanasterek (6 zagr.), Łopatyn z ob. dw. (49 zagr.), Szczerowice (4 zagr.);
	Dolina Lwów	Lipowica (1 zagr.);
	Rawa ruska	Ceperów (16 zagr.), Jaryczów nowy (29 zagr.), Jaryczów stary (2 zagr.);
		Domaszów (15 zagr.), Dziewięcierz (1 zagr.), Kamionka Wołoska (Biszków, Bobroidy, Piratyn Hołe 195 zagr.), Ostobuz (10 zagr.), Poddubee (29 zagr.), Potylicz (1 zagr.), Smolin (Wojtówszczyzna 5 zagr.) Tarnoszyń (17 zagr.), Tęhlów (29 zagr.), Worobów (6 zagr.), Wólka mazowiecka (16 zagr.);
	Skalał	Krzywe (ob. dw. 1 zagr.), Skalał z ob. dw. (3 zagr.), Zerebki szlach. (ob. dw. 1 zagr.);
	Stanisławów	Sielec (ob. dw. 1 zagr.);
	Stryj	Dołhołuka ob. dw. (1 zagr.);
	Tarnopol	Baworów (1 zagr.), Biała (1 zagr.), Berezowica wielka (1 zagr.), Isypowce (1 zagr.), Mikulińce (2 zagr.), Proszowa (5 zagr.), Smolanka z obsz. (33 zagr.), Skomorochy (Cesarowka 3 zagr.), Tarnopol (1 zagr.), Wola mazowiecka (ob. dw. 1 zagr.), Zagrobela (ob. dw. 1 zagr.), Zastawie (19 zagr.);
	Turka	Jabłonka niżna (1 zagr.), Szumiacz (2 zagr.);
Zbaraż	Toki (38 zagr.);	
Żółkiew	Krechów (3 zagr.), Kulawa ob. dw. (1 zagr.), Kunin (51 zagr.), Kupieczwola (14 zagr.), Wola wysocka (7 zagr.), Wolica (5 zagr.), Żółkiew (82 zagr.), Zubówmosty (1 zagr.);	
Żydaczów	Juseptycze (2 zagr.);	
Nosacizna	Borszczów	Horoszcza ob. dw. (2 zagr.);
	Ozortków	Białoobnica ob. dw. (1 zagr.);
	Podhajce	Hołocze (1 zagr.), Szwejków ob. dw. (1 past.);
	Śniatyn	Balki (1 zagr.);
	Zaleszczyki	Milowce (Adolfówka ob. dw. 1 zagr.);
Zborów	Jezierna ob. dw. (1 zagr.);	
Lwów	Lwów III. dziel. (1 zagr.);	
Parchy	Bohorodeczany	Rosulna (1 zagr.);
	Jarosław	Radymno (2 zagr.);
Lisko	Leszczowate (1 zagr.);	
Podhajce	Szwejków ob. dw., Czeremchów (1 zagr.);	
Róża wąglikowa	Borszczów	Głęboczek (32 zagr.),
	Brody	Czernica (11 zagr.), Turze (31 zagr.);
	Brzesko	Radłów (5 zagr.);
	Buczacz	Jezierny (16 zagr.);
	Cieszanów	Basznia górna (18 zagr.), Brusno stare (19 zagr.), Lisie jamy (18 zagr.);
	Drohobycz	Wola jakóbowca (8 zagr.);
	Jasło	Brzyska (26 zagr.);
	Kamionka str.	Połanieczna (6 zagr.);
	Nisko	Gwoździec (6 zagr.);
	Podhajce	Bieniawa (8 zagr.);
Rawa	Ławryków (Sały 8 zagr.), Zamek (4 zagr.), Rzycki (10 zagr.);	
Stanisławów	Siemikowce (15 zagr.);	
Tarnobrzeg	Chmielów (38 zagr.), Grębów (Wydra 26 zagr.), Stale (33 zagr.);	
Tłumacz	Jezierny (62 zagr.);	
Trembowla	Chmielówka (8 zagr.), Dołhe (2 zagr.), Iwanówka (10 zagr.), Romanówka (7 zagr.), Załawie (15 zagr.);	
Zaleszczyki	Nyrków (8 zagr.), Swierżkowce (7 zagr.);	
Zbaraż	Białoziurka (4 zagr.), Jacowce (4 zagr.), Kobyle (7 zagr.), Kujdańce (12 zagr.), Szyły (17 zagr.), Toki (37 zagr.);	
Zborów	Urlów (Chrabużna 7 zagr.);	
Złoczów	Koropiec (9 zagr.);	
Pomór świni	Bohorodeczany	Grabowiec (1 zagr.);
	Borszczów	Jeziernka (31 zagr.); Jezierny (28 zagr.), Konstancja (2 zagr.), Oleksińce (40 zagr.), Piłatkowce (2 zagr.);
	Buczacz	Jazłowiec (1 zagr.), Buczacz (1 zagr.), Żyznomierz (1 zagr.);
	Cieszanów	Bihale (Saple 2 zagr.), Brusno nowe (11 zagr.), Cewków (4 zagr.), Nowe sioło (4 zagr.), Rudka (7 zagr.);
	Gródek	Dobrostany (4 zagr.), Dobrzany (3 zagr.), Milatyn (3 zagr.);
	Husiatyn	Peremiłów (2 zagr.);
	Jarosław	Cetula (16 zagr.), Wietlin (12 zagr.), Wola rozwinięta (3 zagr.);
	Jaworów	Wielkie oczy (1 zagr.);
	Kałuż	Stańkowa (1 zagr.);
	Kamionka str.	Mukanie (1 zagr.), Ubinie z obsz. dw. (3 zagr.);
Mościska	Chłiple (13 zagr.), Orehowice (9 zagr.);	
Podhajce	Rosochowaciec gm. i ob. dw. (18 zagr.);	
Przemysł	Łętownia (1 zagr.);	
Przemysłany	Biłka (14 zagr.), Brzuchowice (6 zagr.), Dunajów (5 zagr.), Kosteniów (16 zagr.), Koszelice (8 zagr.), Nowosiółka (1 zagr.), Poluchów (10 zagr.), Sołona ob. dw. (1 zagr.);	
Rohatyn	Niemszyn (2 zagr.);	
Rudki	Chiszewice (3 zagr.), Kościelniki (1 zagr.), Susulów (8 zagr.);	
Sambor	Brzegi (12 zagr.), Hordynia (4 zagr.), Łanowice (2 zagr.), Maksymowice (20 zagr.), Pianowice (10 zagr.), Strzałkowice (13 zagr.), Wołoszcza (24 zagr.);	
Skalał	Kaczanówka (8 zagr.), Krzywe (6 zagr.), Łuka mała (9 zagr.), Pozanaka (7 zagr.), Stawki z ob. dw. (11 zagr.);	

Epizooocya	Powiat	M i e j s c o w o ś ć
Pomór świni	Sokal	Bełz (3 zagr.), Głuchów (2 zagr.), Myców ob. dw. (1 zagr.), Sulimów (4 zagr.), Szarpanice (4 zagr.), Szmitków (4 zagr.), Tuszków ob. dw. (1 zagr.);
	Stanisławów	Stanisławów (12 zagr.), Drohomirzany (3 zagr.);
	Stary Sambor	Błozew górna (3 zagr.), Mszaniec (14 zagr.), Strzyżki (6 zagr.);
	Tarnopol	Chodaczów wielki (2 zagr.), Czarniechów (2 zagr.), Grabowiec (2 zagr.), Hładki (1 zagr.), Isypowce (4 zagr.), Kokutkowce (5 zagr.), Konopkówka (4 zagr.), Łuczka (1 zagr.), Obarzańce (1 zagr.), Mszaniec (3 zagr.), Pleskowce (1 zagr.), Pokropiwna ob. dw. (1 zagr.), Płotycz (4 zagr.), Proinatyn (4 zagr.), Rusinówka (1 zagr.), Stupki (3 zagr.), Zabójki (2 zagr.), Zarudzie (4 zagr.);
	Trembowla	Dereniówka (5 zagr.), Dołhe (13 zagr.), Janów (Mogila ob. dw. 1 zagr.), Kobylówłoki (6 zagr.), Podhajczyki (1 zagr.);
	Turka	Dniestrzyk hołowecki (11 zagr.), Hnyła (6 zagr.), Rozłucz (38 zagr.);
	Zbaraż	Klimkowce (14 zagr.), Łubianki wyżne, (10 zagr.), Łubianki niżne (20 zagr.);
	Zborów	Kalne (12 zagr.), Młynowce (8 zagr.);
	Żółkiew	Artasów ob. dw. (1 zagr.), Ozestyn (4 zagr.), Kłodzienko (5 zagr.);
	Lwów	Lwów dziel. I. (1 zagr.);
Wścieklizna	Wadowice	Pniów;
	Stryj	Kawsko;
Tarnobrzeg	Jastkowice;	
Cholera drobiu	Stanisławów	Pukasowce (ob. dw. 1 zagr.);
	Tarnów	Komorów (10 zagr.);
Trembowla	Załawie (21 zagr.);	

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. listopada 1904.

- L. cz. C. I. 253/4 (1) (9826 2-3)
Przeciw nieobjętej masie spadkowej sp. Justyny Kowal waiesionym został do c. k. sądu powiatowego w Busku przez Jentę Zipper z Buska pozew o zniesienie współwłasności ciała wrl. 46 ks. gr. gm. O. trów z Rusiłowem przez publiczną licytację.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 1. grudnia 1904 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 2 tutejszego sądu.
Celem strzeżenia praw wyżej wymienionej masy ustanawia się p. Władysława Rosłonowskiego w Busku kuratorem.
Tenże kurator zastępować będzie wyżej wymienioną masę w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki spadkobiercy w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Busk, dnia 18. listopada 1904.
- L. cz. C. 256/4 (1) (9844)
Przeciw Wawrzyńcowi Matakiewiczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Muszynie przez Antoniego Matakiewicza z Tylicza pozew o zapłatę kwoty 400 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 2. grudnia 1904 o godz. 9 przed południem, w sali rozpraw Nr. 9, do ustnej rozprawy.
Celem strzeżenia praw tegoż, ustanawia się p. Pawła Królikowskiego w Tyliczu kuratorem.
Tenże kurator zastępować będzie Wawrzyńca Matakiewicza w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Muszyna, dnia 9. listopada 1904.
- L. cz. C. III. 247/4 (4) (9873)
Przeciw nieobecny Stanisławowi i Maryi Bąkowskim i spół. z Jasionki wnioś Marcin Wróbel z Jasionki skargę o fizyczny rozdział realności lwh. 22 gm. Jasionka.
Ustna rozprawa odbędzie się dnia 2. grudnia 1904 godz. 9 rano, w biurze Nr. 4.
Ustanowiony dla strzeżenia praw powołanych kuratorem c. k. notaryusz Stanisław Brzękowski w Dukli, będzie ich zastępował, dopóki się w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dukla, dnia 8. listopada 1904.
- L. cz. C. 263/4 (2) (9831)
Przeciw Katarzynie Majkiewiczowej z Maniów, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Krościenku przez Wojciecha Majkiewicza z Maniów pozew o uznanie współwłasności realności lwh. 141 ks. grt. gm. Maniowy objętej.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 5. grudnia 1904, godz. 10 rano, Sala Nr. I.
Celem strzeżenia praw Katarzyny Majkiewicz, ustanawia się p. Jana Puchlerskiego w Maniowach kuratorem.
Tenże kurator zastępować będzie powołaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brody, dnia 12. listopada 1904.
- L. cz. Cw 2244/4 (1) (9845)
Przeciw p. Chunie Rosenbaumowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi przez Stowarzyszenie kredytowe i oszczędności „Union“ w Kutach pozew o zapłacenie sumy wekslowej 370 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.
Celem strzeżenia praw Chuni Rosenbsuma, ustanawia się pana dra Dudykiewicza, adwokata w Kołomyi kuratorem.
Tenże kurator zastępować będzie powołanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.
Kołomyja, dnia 12. listopada 1904.
- L. cz. Cw. 2173/4 (1) (9846)
Przeciw Iwanowi Sawczuk Wasyla, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi przez Arona Hendel kupca w Śniatynie pozew o zapłatę sumy wekslowej 400 kor. zpn.
Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty dnia 5. listopada 1904 Cw. 2173/4.
Celem strzeżenia praw Iwana Sawczuka Wasyla ustanawia się p. dra Marmoroscha adwokata w Kołomyi kuratorem.
Tenże kurator zastępować będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Kołomyja, dnia 5. listopada 1904.
- L. cz. C. III. 464/4 (1) (9855)
Przeciw Maryi Omyśków zam. Dołyniuk, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Brodach przez Ksenkę Omyśków zam. Bednarską pozew o zniesienie współwłasności ciała hip. lwh. 82 gm. kat. Dubie.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 5. grudnia 1904 godz. 10 rano, w oddziale III.
Celem strzeżenia praw niewiadomej z miejsca pobytu powołanej, ustanawia się p. dr. Wagnera adw. w Brodach kuratorem.
Tenże kurator zastępować będzie powołaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Brody, dnia 12. listopada 1904.

Obwieszczenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 24. listopada 1904 L. 51.700, normujące aż do cdwodania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów zastąpionych w Radzie państwa.

I.

Poniżej wymienia się te gminy na Węgrzech i w Kroacji-Slawonii, z których w myśl artykułu 1., ustęp 1. i 2., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stadnych zakazany jest przywóz szczególnie podanych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy imiennie wymienione i na gminy sąsiednie.

W myśl tego jest zakazany:

1. Z Węgier:

a) z powodu zarazy pyskowo-racicowej przywóz zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń):

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Gönc: z gmin Vilmány, Vilmánykislalu; komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Marosújvár: z gmin Cintos, Hari, Kutyfalva, Magyarbukkös, Magyarfórró, Magyarstúlye, Marosszűcs, Magyarherede, Maroskópand, Marosszentjakab, Medvés, Oláhpéterlaka, Oroszi, Ozd, Szentbenedek;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Zombor: z gminy Gádor;

komitat Bars, powiat sądowy Garamszentkereszt: z gmin Felső Bessenyo, Geletnek, Kiszelfalu, Mocsar, Ujgyarmat; powiat sądowy Léva: z gminy Vámosladány; powiat sądowy Oszlányi: z gminy Kisbisztricsény; powiat sądowy Verebély: z gmin Aha, Bessenyo, Néved, Zsitvajalfalu;

komitat Békés, powiat sądowy Szeghalom: z gminy Szeghalom;

komitat Bereg, powiat sądowy Tiszahat: z gminy Tivadar;

komitat Beszterce-Naszód, powiat sądowy Bessenyo: z gminy Sófalva;

komitat Bihar, powiat sądowy Berettyóújfalu: z gminy Pocsaj; powiat sądowy Cséffa: z gmin Geszt, Inánd, Zsadány; powiat sądowy Előd: z gminy Cége; powiat sądowy Margitta: z gmin Almaszeg, Almás.

komitat Alsódena, Bályok, Baromlak, Bártfalva, Borszaly, Bisztraujfalu, Csehtelk, Déda, Dizsér, Erfancsika, Felsődena, Höke, Királyi, Középes, Lúki, Margitta, Micske, Monospetri, Pápfalu, Poklostelek, Szentlázár, Széltálló, Szólbobágy, Szunyogd, Terje, Várviz, Verzar, Vedresabrány; powiat sądowy Salárd: z gmin Csujaifalva, Hegymáifalva, Kővág, Szalárd; powiat sądowy Székelyhid: z gmin Kiskágya, Nagyléta, Székelyhid, Szentjobb, Ujleta;

komitat Borsod, powiat sądowy Eger: z gminy Szihalom; powiat sądowy Mezőcsát: z gmin Gelej, Hőchalonta, Tiszababolna, Tiszakeszi; powiat sądowy Miskolc: z gmin Bábeny, Szirma i z miasta Miskolc; powiat sądowy Szendrő: z gminy Edelény; powiat sądowy Szentpéter: z gmin Radistyan, Sajószentpéter;

komitat Csik, powiat sądowy Felcsik: z gmin Csikcsicsó, Csikmadaras, Csikmadéfalva, Csikaplóca; powiat sądowy Györgyószentmiklós: z gmin Gyergyóalfalu, Györgyócsomafalva, Gyergyókilyfalva, Gyergyószárhegy, Gyergyótekerőpatak; powiat sądowy Kászonalesik: z gmin Kászonaltiz, Kászonimper, Kászonjakabfalva, Kászonujfalu;

komitat Esztergom, powiat sądowy Esztergom: z gminy Bajna; powiat sądowy Párkány: z gminy Kisujfalu;

komitat Fejér, powiat sądowy Adony: z gminy Ráckeresztur; powiat sądowy Vél: z gminy Bot;

komitat Gömör-Kis-Hont, powiat sądowy Tornalja: z gmin Málé, Putnok;

komitat Győr, powiat sądowy Pusztai: z gmin Gönyü, Ravaszd; powiat sądowy Sokoróalja: z gmin Csikvárd, Nagymóricshida;

komitat Hajdú, powiat sądowy Hajdúböszörmény: z miasta Hajdúnánás; powiat sądowy Hajdúszoboszló: z gminy Püspökkladány; powiat sądowy Központ: z gmin Hajdúszámon, Tiszacséze;

komitat Háromszék, powiat sądowy Miklósvár: z gminy Szarazajta;

komitat Heves, powiat sądowy Gyöngyes: z miasta Gyöngyös; powiat sądowy Hatvan: z gminy Hatvan; powiat sądowy Tiszafüred: z gminy Tiszafüred;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Jászszágy-Felső: z gminy Jászárokszállás; powiat sądowy Tisza-Közep: z gminy Törökszentmiklós;

komitat Kis-Küküllő, powiat sądowy Diósószentmárton: z gmin Alsóbajom, Balázstelke, Bogács, Csüdöttele, Pécsfalva, Pócsatelé, Szászonyha; powiat sądowy Erzsébetváros: z gmin Darlac, Körös, Szászörményes; powiat sądowy Hosszúasztó: z gmin Betlentszentmiklós, Fajsz, Magyarbénye, Szászvölgy, Szépmező, Tatárlaka; powiat sądowy Radnót: z gmin Bábahalma, Nagyteremi, Vajdaluka, Vidrátzeg;

komitat Kolozs, powiat sądowy Kolozs: z gminy Apahida i z miasta Kolozs; komitat Maramaros, powiat sądowy Dolha: z gminy Lipcemező; powiat sądowy Huszt; z gminy Alsószeliste; powiat sądowy Izavölgy: z gmin Izasópatak; Jód; powiat sądowy Sziget: z gmin Alsóóra, Kabolapatak, Tiszaveresmart;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros-Alsó: z gmin Kakasd, Maroskeresztur, Megyesfalva, Nyárádtó; powiat sądowy Maros Felső: z gmin Mezőszabad, Szabód; powiat sądowy Nyárádszereda: z gmin Jobbágyfalva, Magyarós, Szóváta;

komitat Moson, powiat sądowy Magyaróvár: z gminy Szolnok; komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Medgyes: z gmin Bolya, Buzd, Martontelke i z miasta Medgyes; powiat sądowy Szentágota: z gminy Rovas;

komitat Nógrád, powiat sądowy Fülel: z gminy Kisterenne; komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekújvár: z gmin Csornos, Egyháznagyszeg, Nagysurány, Özdöge, Zsitvafödemes; powiat sądowy Nyitra: z gmin Alsóköroskény, Felsőköroskény, Kishind, Nagyhind i z miasta Nyitra; powiat sądowy Vágsellye: z gminy Soponya;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Abony: z gminy Tápítgyöngy; powiat sądowy Bta: z gmin Albertfalva, Budaörs, Tinnye; powiat sądowy Gödöllő: z gmin Boldog; powiat sądowy Pomáz: z gmin Piliscsaba; powiat sądowy Kunszentmiklós: z gminy Kunszentmiklós; powiat sądowy Ráckeve: z gminy Sorokjár, powiat sądowy Vác: z gmin Dunakeszi, Fót, Rakospalata, Ujpest;

komitat Pozsony, powiat sądowy Felsőcsallóköz: z gminy Vajki; powiat sądowy Gallánta: z gminy Deáki; powiat sądowy Nagyszombat: z gminy Halmos;

komitat Somogy, powiat sądowy Lengyeltót: z gmin Gamás, Óreglak; powiat sądowy Marcal: z gminy Nemesdéi; powiat sądowy Tab: z gmin Kapoly, Köttse;

komitat Sopron, powiat sądowy Csorna: z gmin Alsópástor es Felsőpástor, Árpás, Egyed, Farád, Rabacsanak, Sebor, Szilsárkány;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány: z gminy Nagyhálász; powiat sądowy Dada-Alsó: z gmin Báj, Tiszabüd, Tiszadada; powiat sądowy Dada-Felső: z gminy Nagyfalva; powiat sądowy Nyirbátor: z gminy Baja;

komitat Szatmár, powiat sądowy Fehérgyarmat: z gmin Kisar, Kisszekeres, Nagyar; powiat sądowy Mátészalka: z gmin Mátészalka, Nyiresászári, Nyireszohly, Opaalyi; powiat sądowy Nagybánya: z gminy Zsár i z miasta Nagybánya; powiat sądowy Nagysomkut: z gmin Kisfentös, Koltókatáhn; powiat sądowy Szinyérvaralja; z gmin Bartafalu;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagyszeben: z gminy Szászujvalu; powiat sądowy Szerdahely: z gminy Kisapold; powiat sądowy Ujegyház: z gminy Vurpod;

komitat Szilágy, powiat sądowy Kraszna: z gminy Jáz; powiat sądowy Zsibo; z gminy Kisgoroszló;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Betlen: z gmin Felsőlösva, Felsőpuzstareg, Magyardecse; powiat sądowy Csákgörbő: z gmin Alsóhagymás, Aranymező, Csáka, Semesnye; powiat sądowy Déz: z gminy Bálványosvárálja; powiat sądowy Kékes: z gmin Kékes, Szaszmaté, Veresegyháza; powiat sądowy Magyarlápós; z gminy Csernáfalva; powiat sądowy Nagy-Ilontia: z gmin Buzamező, Kabalapataka, Oroszmező, Pirosa, Sósmező;

komitat Tolna, powiat sądowy Simonternya: z gminy Simonternya; powiat sądowy Tamás: z gmin Majsamiklósvár, Nagykönyi, Tamási;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Marosludas: z gmin Marosludas, Mezőboda, Mezőujfalu, Mezőszakál;

komitat Torontál, powiat sądowy Antalfalu: z gminy Csenata; powiat sądowy Nagyszentmiklós: z gminy Nagyteremia; powiat sądowy Törökbecse: z gminy Karlova;

komitat Trenés, powiat sądowy Illava: z gminy Dubnic; powiat sądowy Zsolna: z gmin Bánfalva, Bittsica, Zsolna;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Bardóc, Bibarefalva, Derzs, Füle, Homoródkaracsonfalva, Homoródklánd, Homoródszép, Homoródszentpál, Homoródszentpéter, Homoródujfalu, Homoródvárosfalva, Kisbarcon, Magyarhermány, Olasztelek, Szállobos, Vargyas; powiat sądowy Székelykeresztur: z gmin Bözöd, Etéd, Kobádemeterfalva, Szentmihály; powiat sądowy Udvarhely: z gminy Lengyelfalva i z miasta Székelyudvarhely;

komitat Ung, powiat sądowy Ungvár: z gmin Felsőszlatina, Kiszlatina;

komitat Vas, powiat sądowy Kiscell: z gmin Kemeneskapolna, Kemenesmihályfa, Ostsias onya, Tokoresujmihályfa; powiat sądowy Kőszeg: z gminy Röt i z miasta Kőszeg; powiat sądowy Sárvár: z gmin Miske, Nagysitke, Pósa, Ursiufalu;

komitat Zala, powiat sądowy Kanizsa: z gmin Kiskomárom, Komárvaros, Zalamerlye; powiat sądowy Keszthely; z gmin Egregy, Resi, Vindornyalak, Zalaszentő; powiat sądowy Zalaszentgród: z gminy Gyülevesz, Zalaszenlászló;

komitat Zemplén, powiat sądowy Szerenes: z gmin Golop, Ratka, Tállya; powiat sądowy Tokaj: z gmin Tarcal, Tolesva, Tokaj;

i z muniypalnych miast Budapest I., VIII. i X. rej., Debreczen VI. rej., Győr, Marosvásárhely;

b) z powodu pomoru świń przywóz świń:

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Kassa: z gminy Nagyhida;

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Balázsfalva: z gmin Besenyő, Buzásbocsárd, Karácsonfalva, Kiscserged, Kiskerekek, Ohába, Sorostély, Székács; powiat sądowy Marosújvár: z gmin Gambuc, Hari, Kutyfalva, Magyarbukkös, Marosesűcs, Maroskáptalan, Marosszentjakab, Oláhshilvas, Oroszi; powiat sądowy Nagyenyed: z gmin Asszonynépe, Felgyógy, Kisakna, Miriszló, Nyirmező, Szászujfalu, Tompabáza; powiat sądowy Verespatak: z miasta Abrubbánya;

komitat Arad, powiat sądowy Borossebes: z gmin Diécs, Revetis; powiat sądowy Nagyhalmágy: z gmin Guravoj, Kishalmágy, Plesceuca, Talács;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Zenta: z miasta Zenta III rejon;

komitat Baranya, powiat sądowy Pécsvárad: z gmin Himesháza, Ofalu;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Fenyőkosztolány, Keresztur, Kisaranyos, Nemesény, Perlep, Peszér, Szkióc, Taszár, Valkóc, Zsitvakenéz; powiat sądowy Oszlány: z gminy Simony; powiat sądowy Verebély: z gmin Bessenyo, Cseke, Felsőpál, Kisvezekény, Nagymánya, Ohaj, Verebély, Vörösvar, Zsitvagyarmat;

komitat Békés, powiat sądowy Szeghalom: z gmin Körösladány, Szeghalom; komitat Bereg, powiat sądowy Mezőkaszony: z gmin Bitya, Tiszádómy; powiat sądowy Tiszahat: z gmin Gat, Kisbégány, Nagyberég;

komitat Beszterce-Naszód, powiat sądowy Bessenyo: z gmin Felsősebes, Kissajó, Malomárka, Szászbongrád;

komitat Bihar, powiat sądowy Cséffa: z gmin Barakony, Cséffa, Gyapju, Körösszeg, Mareháza, Ugra, powiat sądowy Sárrett: z gmin Bakonszeg, Báránd, Bihartorda, Bihartorda, Biharudvari, Szerep; powiat sądowy Vaskoh: z gmin Lehecseny, Pojana, Vaskohszelstye;

komitat Borsod, powiat sądowy ozd: z gmin Balaton, Merese, Sajóvelezd; powiat sądowy Szentpéter: z gmin Alaeska, Barcika, Kápolna, Kondó, Lászlófalva, Nagybarca, Pasznja, Sajógalgóc, Sajókazina, Sajószentpéter, Szilvas, Visnyó;

komitat Csik, powiat sądowy Felcsik: z gminy Csikvaesási; powiat sądowy Gyergyótölgyes: z gminy Gyergyóbókás; Kászonalesik: z gmin Csikszentkirály, Csikszentsimon, Csikverebes, Csiktusaád, Csikszentimre, Kászonaltiz;

komitat Csongrad, powiat sądowy Tiszáninnen: z gmin Algyő, Sövényháza;

komitat Fejér, powiat sądowy Vél: z gminy Alcsut;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpás: z gmin Alsóárpás, Alsócsa Drágus, Felsővist, Kere, Korb, Nyugatifelsőombatfalva, Oláhfalu, Rukkor; powiat sądowy Fogaras: z gmin Alsószombatfalva, Fogaras, Illény, Jás, Kopacsél, Voila; powiat sądowy Sárkány: z gmin Lubsa, Páró, Sárkány, Szunyogsék, Vád; powiat sądowy Törösvár: z gminy Fundata;

komitat Gömör-Kis-Hont, powiat sądowy Nagy-Röcze: z gmin Kisróca, Nandras, Ratkó, Rákös i z miest Jktsva i Nagy-röcze; powiat sądowy Rozsnjó: z gmin Berzéte, Betlér, Borzova, Jólész, Krasznahorkahosszúrért, Krasznahorkavárálja, Nagyvaszwerés, Szilice;

komitat Hajdu, powiat sądowy Hajdúböszörmény: z gminy Hajdubáza i z miasta Hajdúböszörmény i Hajduánás; powiat sądowy Központ: z gminy Egyek, Tiszacséze;

komitat Háromszék, powiat sądowy Miklósvár: z gminy Barót; powiat sądowy Orba: z gmin Barátos, Imecsfalva, Körös, Papole, Tamásfalva, Telek; powiat sądowy Seps: z gmin Btkszád, Egerpatak, Gidófalva, Lisznyó;

komitat Hont, powiat sądowy Bót: z gmin Dalmad, Füzesgyarmat, Horhi, Kis-kér, Varsány; powiat sądowy Ipolynyék: z gminy Alsóipolynyék; powiat sądowy Korpona: z gmin Cseri, Felsődaesólam, Felsőlegénd, Hontsemos, Lászlód, Szentantal;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tisza Felső: z gmin Dévaványa, Tiszaderzs, Tiszaszentimre i z miest Karcag, Kisujzállás i Turkeve; powiat sądowy Tisza-Közep: z gmin Tiszabó, Tiszabura, Tiszapüspöki i z miasta Mezőtúr I., II., III. i IV. rejon i Szolnok;

komitat Kis-Küküllő, powiat sądowy Erzsébetváros: z gmin Darlac, Egrestő, Gógánvárálja, Korod, Korodszenmárton, Szászudás; powiat sądowy Hosszúasztó: z gmin Alsókápolna, Fajsz, Lunka, Mikeszassza, Szászvölgy, Tatárlaka, Zsidve;

komitat Kolozs, powiat sądowy Bánffyonyad: z gmin Bánffyonyad, Csucsca, Ketesd, Marótlaka; powiat sądowy Nádasment: z gmin Jegénye, Magyarsárd, Magyar-szentpál, Szucsak, Szumurdok, Türe; powiat sądowy Teko: z gmin Budurló, Dextrád, Faragó, Harasztos, Kozmatelke, Mezörked, Oláhsholmos, Oláhujfalu, Szászbauyica, Szász-ludvég, Szentandrás, Tancs, Vajola;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bogán: z gminy Izgár; powiat sądowy Jám: z gminy Udvarszállás; powiat sądowy Moldova: z gminy Szerbposzoszena; powiat sądowy Orsova: z gminy Korámnik; powiat sądowy Teregova: z gminy Bogoltin;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros-Alsó: z gmin Fintabáza, Haraszkeret, Káposzentmiklós, Nyárádtó, Szentgerice, Szóverd; powiat sądowy Nyárádszereda: z gmin Mosoa, Havad; powiat sądowy Régen-Alsó: z gmin Beresztelke, Görgevénylibanfalva, Görgevényvegsur, Görgevényorsova, Marosjára, Radnótfája, Toldalag; powiat sądowy Régen-Felső: z gmin Felfalu, Idecsputak, Marosvécs;

komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Medgyes: z gmin Baromlaka, Berethalom, Kiskapus, Szászvánfalva i z miasta Medgyes; powiat sądowy Nagisink: z gminy Kisliak; powiat sądowy Szentágota: z gmin Apátfalva, Hégen, Netus, Rozsonda;

komitat Nógrád, powiat Gács: z gmin Gács, Závoda;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z gmin Egyháznagyszeg, Mártonfalu, Tótmegyer, Zsitvafödemes; powiat sądowy Nagytapolcsány: z gmin Bellesz, Bőfalva, Kisvicsáp, Nagyripeny, Nyitrasársó; powiat sądowy Nyitra: z gmin Alsóköroskény, Assaktirt, Csabaj, Csabb, Csald, Dieske, Felsőköroskény, Gerencsér, Geszte, Ghymes, Kolon, Molnos, Nyitraivánka, Nyitraujlak, Pográny, Sarlókajsza, Szill, Termos, Uzbégh i z miasta Nyitra; powiat sądowy Privigye; z gmin Bajmóa, Chrenóc; powiat sądowy Vágsellye: z gmin Királyi, Moesonok, Soporna;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Kiskörös: z miasta Kis-Kun-Hallas; powiat sądowy Vác: z gmin Galzagyörök, Püspökszilágy, Szöd i z miasta Vác;

komitat Pozsony, powiat sądowy Alsócsallóköz: z gminy Alsónyárosd; powiat sądowy Felsőcsallóköz: z gminy Joka; powiat sądowy Galanta: z gmin Deáki, Hidasakürt, Vágszerdahely; powiat sądowy Nagyszombat: z gminy Roszavölgy;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány: z gmin Berkesz, Demecser, Gérgény, Kemesca, Kék, Kótaj, Nyirbogdany, Pazony, Tét, Tura, Vasmegeyer; powiat sądowy Dada-Felső: z gmin Bercel, Buj, Gáva, Nagyfalu, Venceselló; powiat sądowy Kisvárda: z gmin Berenes, Döge, Kékese; powiat sądowy Tisza: z gminy Cserepeskenéz, Gemsze;

komitat Szatmar, powiat sądowy Fehérgyarmat: z gminy Fehérgyarmat; powiat sądowy Nagybánya: z miasta Nagybánya, Felsőbánya i Nagybánya; powiat sądowy Nagysomkut, z gminy Karolya;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagyszeben: z gmin Kistalpac, Porcesed, Sellenberk, i z miasta Nagyszeben; powiat sądowy Szelistye: z gmin Orlat, Szeesel; powiat sądowy Szerdahely: z gmin Doborka, Nagyludas; powiat sądowy Ujegyház: z gmin Alcina, Eikendál, Márpod, Ujegyház, Vurpod;

komitat Szepes, powiat sądowy Gőlniebanya: z gmin Alsószlovincka, Felsőszlovincka, Hrisóc, Kalyava, Kluknó, Nagykunhalyu, Prakfalu, Svedler, Szomolnokhutta Zakarfalu;

komitat Szilágy, powiat sądowy Szilágyeseh: z gminy Szilágyeszeg;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Betlen: z gmin Foltzöllova, Nagydebreg, Szászszegő, Szászszejtjakab, Szeszarma; powiat sądowy Csákgörbő: z gmin Csakiborgo, Csokmany, Hossúmező; powiat sądowy Magyarlápós: z gmin Horgospataka, Kisdobreczen, Laposdebreg, Nyárfás, Rogoz; powiat sądowy Nagylonda: z gminy Csömmény, Kabalapataka, Nagylonda, Oláhfordorháza;

komitat Temes, powiat sądowy Buziás: z gminy Kádár; powiat sądowy Rékás: z gmin Aga, Buzád; powiat sądowy Vinga: z gminy Varjas;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Alsójára: z gmin Hagymas, Magura, Ruhayegres; powiat sądowy Topánfalva: z gminy Topánfalva;

komitat Torontál, powiat sądowy Nagy-Beckerek: z gmin Ernesztiháza, Ittvarnok, Perlasz; powiat sądowy Nagy-Kiskinda: z gmin Bocsár, Magyarpadé; powiat sądowy Törökbecse: z gmin Beodra, Törökbecse; powiat sądowy Törökkanizsa: z gmin Gyalu, Oszentiván; powiat sądowy Zsom-bolya: z gminy Tóba;

komitat Trencsén, powiat sądowy Zsolna: z gminy Zsolna;
komitat Túróc, powiat sądowy Szentmártonblatnica: z gmin Nefcáll, Podhrágy;
komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Bene, Daróc, Homoródbásfalva, Homoródszentmárton; powiat sądowy Székelykeresztúr: z gmin Benced, Bözöd, Medesér, Nagygálfalva, Szent Miklós, Tarcsafalva, Tordátfalva; powiat sądowy Udvarhely: z gmin Felsőfalva, Kápolnásoláshfalva, Szentegyházsoláshfalva;
komitat Ugocea, powiat sądowy Tiszáninnen: z gminy Ölyvös; powiat sądowy Tiszántúl: z gminy Turterebes;
komitat Ung, powiat sądowy Kapos: z gminy Lakárt; powiat sądowy Ungvár: z gmin Korláthelmec, Putkahelmec;
komitat Zemplén, powiat sądowy Bodrogköz: z gmin Bodrogvécs, Kares, Luka; powiat sądowy Gálszécs: z gmin Pelejte; powiat sądowy Nagymihály: z gmin Alsókörtvélyes, Lask, Morva, Pazdics, Vásárhely; powiat sądowy Sátorajauhely: z gmin: Gercsej, Kisbári, Legenye, Sarospaták; powiat sądowy Varanno: z gmin Alsóhrabóc, Banzsaka, Kolchesszűmező, Szacsur, Varannoese-mernye, Varannóhosszűmező;
komitat Zólyom, powiat sądowy Besztercebánya: z gminy Alsómicsinye; powiat sądowy Breznóbánya: z gmin Alsólehotá, Benesháza, Bikás, Cserpaták, Erdőköz, Feketebalog, Kisgaram, Lopér, Mihálytelek, Németsfalva, Olaszka, Vacok; powiat sądowy Nagyszalonta: z gminy Herencvölgy; powiat sądowy Zólyom: z gmin Bacur, Berezna Bucs, Dobronya, Lakóca, Szászpelsőc; jakotez z municypalnych miast Debrecen VIII. rej., Hódmezővárhely, Kolozsvár, VI. rej.; Szeged I. i IV. rej.;

c) z powodu zarazy rózy wáglkowej przywóz swni:

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Füzér: z gmin Abaujvár, Bód, Garbócbogdány, Petőszinye; powiat sądowy Kassa: z gmin Hatkóc, Kisida, Rás, Semse, Szurdok, Tihany, Tornysnémeti;
komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Balászfalva: z gmin Buzásboesárd, Tóhat; powiat sądowy Marosújvár: z gmin Elekes, Medvés, Oláhpetertlaka; powiat sądowy Nagyenyed: z gmin Marosszentkirály Oláhlapád; komitat Arad, powiat sądowy Borssebes: z gmin Buttyán, Monyásza;
komitat Arva, powiat sądowy Alsókubin: z gminy Felsőkubin;
komitat Bács-Bodrog: powiat sądowy Zenta: z gminy Magyarkanizsa;
komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Aranyosmarót, Kovácsi, Ledec, Malonya, Németi, Néver; powiat sądowy Garamszentkereszt: z gminy Bartos; powiat sądowy Verebély: z gmin Alsógyőröd, Alsópél, Besse, Gyékényes, Zsitvaufalu;
komitat Bekes, powiat sądowy Gyoma: z gmin Endröd, Gyoma; powiat sądowy Szeghalom: z gmin Szeghalom, Vésztó;
komitat Bereg, powiat sądowy Tiszahát: z gmin Badalló, Gulács, Tivadar, Bári; komitat Bihar, powiat sądowy Sárrét: z gminy Nagybajom, Sáp;
komitat Borsod, powiat sądowy Ózd: z gmin Domaháza; powiat sądowy Szent-Péter: z gmin Kondó;
komitat Brassó, powiat sądowy Alvidék: z gminy Földvár; powiat sądowy Felvidék: z gminy Feketebalog i miasta Brassó;
komitat Csik, powiat sądowy Felcsik: z gmin Csikdelne, Csikmindszent, Csikvárdotfalva; powiat sądowy Kászonalsík: z gmin Csikesatászeg, Kászonfelfiz, Kászonimper, Kászonjakabfalva, Kászonujfalva;
komitat Csongrád, powiat sądowy Tiszáninnen: z gminy Kiskundorozsma;
komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpás: z gmin Felsőcsa, Kerc; powiat sądowy Sárkány: z gmin Felsőkomána, Ujsinka;
komitat Gömör-Kishont powiat sądowy Rosznyó: z gmin Csetnek, Dernó, Gencs, Knutaplóca, Páskabáza, Rudna i z miasta Roznyó;
komitat Hajdú, powiat sądowy Hajdúböszörmény: z gminy Hajdúnánás;
komitat Háromszék, powiat sądowy Kézdi: z gmin Albis, Alsócsertaton, Felsőcsertaton, Márkosfalva, Martonfalva, Torja; powiat sądowy Miklósvár: z gmin Barót, Kőpec; powiat sądowy Seps: z gmin Besenyő, Kisborosnyó, Szentivánlaborfalva;
komitat Hont, powiat sądowy Ipolynyék: z gmin Bátorfalva, Házassúnyé, Ipoly-szécsényke; powiat sądowy Korpona: z gmin Németi, Terpény;
komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Tisza-Felső: z gmin Abádszalók, Dévaványa, Kenderes, Kunhegyes, Kunmadaras i z miast Karcag i Turkeve; powiat sądowy Tisza közep: z gminy Török-szentmiklós i z miasta Mezőtúr III. rejón;
komitat Kis-Küküllő, powiat sądowy Hosszúszó: z gmin Mikeszása Nagyeke-mező;
komitat Kolozs, powiat sądowy Mós: z gmin Aranykút, Berkenyes, Köteland, Ma-

gyarkályán, Mezőör; powiat sądowy Nádament: z gminy Méra;
komitat Krásko-Szőrény, powiat sądowy Bozovics: z gminy Bánya; powiat sądowy Jam: z gminy Udvarszállás;
komitat Liptó, powiat sądowy Rózsahegy: z gmin Luszna, Rózsahegy, Sztankován;
komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros Also: z gminy Bazéd; powiat sądowy Nyárádszereda: z gmin Berekesztúr, Jobbágyfalva, Kibéd, Nyárádszereda, Rigmány, Szentsimon, Tompa;
komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Köbalom: z gmin Héviz, Királybalma, Kóbor, Úrmös, Zsiberk; powiat sądowy Medgyes: z gmin Bolya, Szásváros; powiat sądowy Nagysink: z gminy Pusztacelina; powiat sądowy Segesvár: z gmin Héjjasfalva, Rudaly, Szászkézdi;
komitat Nógrád, powiat sądowy Gács: z gmin Divénhoroszi, Tótkelcsény, Tótkisfalva;
komitat Nyitra, powiat sądowy Nagytapolcsány: z gminy Nyitrabajna; powiat sądowy Nyitrászámokré: z gmin Majovae, Nagybelic, Nedanóe, Nyitrászámokré, Szakcsány; powiat sądowy Pöstyén: z gminy Ratnóc;
komitat Pozsony, powiat sądowy Alsó-Csaloköz: z gmin Kisbudafa, Nagylucs, Ogelle, Pófsa; powiat sądowy Nagyszorobát: z gmin Felsődiós, Keresztur, Nagybresztvány, Szomolány;
komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány: z gminy Kotaj; powiat sądowy Dada-felső: z gmin Rakamaz, Szabolcs; powiat sądowy Kisvárd: z gmin Pátróha Fuszadobos; powiat sądowy Tisza: z gminy Bezdéd;
komitat Szatmár, powiat sądowy Fehérgyarmat: z gmin Gégenyándányád, Fülöpös, Fülöpősdaróc, Geberjén, Gyűgye, Kömörö, Majtis, Panyola, Sonkád;
komitat Szeben, powiat sądowy Nagyszeben: z gmin Kakasfalva, Veszteány; powiat sądowy Ujegyház: z gmin Kürpöd, Ujegyház;
komitat Szepes, powiat sądowy Gölnicbánya: z gmin Kojsó, Nagylőkmar; powiat sądowy Igló: z gmin Illésfalva, Pálmafalu, Szepespaták, Tamásfalva, Teplicska, Vidernik, Zavačka; powiat sądowy Löbese: z gmin Hradiszko, Ulosza; powiat sądowy Szepesváralja: z gmin Körtvélyes;
komitat Szilágy, powiat sądowy Kraszna: z gmin Krasznahorvát, Magyarkecel; komitat Temes, powiat sądowy Rékás: z gminy Iszvin; powiat sądowy Vinga: z gminy Monostor;
komitat Torontál, powiat sądowy Antalfalva: z gminy Baranda; powiat sądowy Törökbecse: z gminy Beodra;
komitat Trencsén, powiat sądowy Bán: z gmin Halács, Nagysztrice, Pecsényéd, Podluzsány, Ribény, powiat sądowy Illava: powiat sądowy Ósieman, Zljechó; powiat sądowy Zsolna: z gmin Bella, Tyerchova, Zsolna;
komitat Turóc, powiat sądowy Mosóczió: z gmin Ivánkafalu, Kisfalu, Mosóc, Tópróna, Valcsa; powiat sądowy Szent-Mártonblatnica: z gmin Bisztricska, Klieseny, Nagyszen, Suttó, Szklabánya, Szucsány, Turán, Ruttka, Zaturesa;
komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gminy Szaldobos; powiat sądowy Székelykeresztúr: z gmin Erked, Kisgalambfalva, Magyarbádegkut; powiat sądowy Udvarhely: z gminy Agyagfalva;
komitat Ugocea, powiat sądowy Tiszántúl: z gminy Kisgérce;
komitat Ung, powiat sądowy Kapos: z gminy Záhony;
komitat Zemplén, powiat sądowy Bodrogköz: z gmin Nagyrozvagy, Páczin, Ricse; powiat sądowy Gálszécs: z gmin Hór, Isztáucs, Nagyráska, Parnó, Tussa, Upor; powiat sądowy Nagymihály: z gmin Berettő Lazony, Nagyraska; powiat sądowy Sátorajauhely: z gmin Barancs, Biste, Borsai, Csörög, Felsőregneec, Kasó, Kistoronyia, Kolbása, Ladmóc, Magyarjesztreb, Makkoshogyka, Mihályi, Mikóháza, Nagybári, Rudabányaeska, Vilyi i z miasta Sátorajauhely; powiat sądowy Varannó: z gminy Kisdomása;
komitat Zólyom, powiat sądowy Besztercebánya: z gmin Sebő; powiat sądowy Breznóbánya: z miasta Breznóbánya; powiat sądowy Zólyom: z gminy Bábászék;
jakotez z municypalnych miast: Hódmező-Vásárhely, Marosvásárhely, Pozsony;

d) z powodu ospy u owiec, przywóz owiec:

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Alvinc: z gminy Vorbánd;
komitat Arad, powiat sądowy Arad: z gmin Csiesér, Szabadhely;
komitat Bihar, powiat sądowy Vas koh: z gmin Alsókimpány, Felsőkimpány, Fővács, Rézbányaváros;
komitat Kis-Küküllő, powiat sądowy Erzsébetváros; z gminy Szászkisalmas;
komitat Krásko-Szőrény, powiat sądowy Jám: z gminy Csukics; powiat sa-

dowy Oravika: z gminy Zsuzsova; powiat sądowy Orsova: z gminy Petník; powiat sądowy Terego: z gmin Bogoltin, Domasnia, Kornyaréva;
komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros-Alfó: z gminy Gyalakuta;
komitat Nagy-Küküllő, powiat sądowy Segesvár: z gmin Almakerék, Szászuifalu; powiat sądowy Szentágota: z gmin Bürkös, Prépostfalva;
komitat Temes, powiat sądowy D-tta: z gminy Soosd; powiat sądowy Fehértéplom: z gminy Temesmiklós; powiat sądowy Kőspont: z gminy Mehala; powiat sądowy Kubin: z gminy Temeskubib; powiat sądowy Vinga: z gminy Vinga;
komitat Torontál, powiat sądowy Alibunár: z gminy Alibunár; powiat sądowy Pancsova: z gminy Almás;
komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Daróc, Homoródszentmárton; powiat sądowy Székelykeresztúr: z gmin Bözöd, Etéd, Körspatak, Szolokna, Tordátfalva; powiat sądowy Udvarhely: z gmin Maréfalva, Pálfalva, Parajd;

2. Z Krocacyi-Slawonii.

a) z powodu zarazy pyskowo-racicowej przywóz zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i swni):
komitat Virovitica, powiat Virovitica: z gminy Lukac;
b) z powodu pomoru swni przywóz swni:
komitat Belovar-Krizevci, powiat Kutina: z gmin Kutina, Ludina, Papovaca; komitat Lika-Krbava, powiat Koro-nica: z gmin Bunie, Korenica; powiat Otocac: z gminy Brlog; powiat Senj: z gmin Sv. Juraj, Kriviput;
komitat Pozega, powiat Nova-Gradi-ska: z gmin Resetari, Stara-Gradiska, Stivica; powiat Novska: z gmin Jasenovac, Krapje, Medjuric; powiat Pakrac: z gminy Buc;
komitat Srijem (Syrmien), powiat Mitrovica: z gminy Lezimir; powiat Vukovar: z gmin Lovas, Opatovac;
komitat Zagreb, powiat Glina: z gmin Kraljevacni, powiat Kostajnica: z gmin Crkvenibok, Majur, Meeencani, Staza; jakotez z municypalnych miast Osiek, Zagreb;

c) z powodu zarazy rózy wáglkowej przywóz swni:
komitat Lika-Krbava, powiat Udbina: z gminy Udbina;
komitat Pozega, powiat Pakrac: z gminy Buc;

d) z powodu zarazy stadniczej przywóz zwierząt jednokopytowych (koni, osłów, mułosłów):

komitat Belovar-Krizevci, powiat Krizevac: z gminy Vojakovac;
komitat Varazdin, powiat Ludbreg: z gminy Ludbreg;

II.

Z dawniej wydanych zakazów z powodu zawleczenia zaraz zwierzęcych utrzymuje się nadal w mocy zakazy:

1. Z Węgier:

a) z powodu zawleczenia zarazy pyskowo-racicowej zakaz przywozu zwierząt racicowych (bydło rogate, owce, kozy, swnie):
z następujących powiatów sądowych Hegyhát (komitat Baranya), Felvidek, Latoreza, Munkacs łącznie z miastem tej samej nazwy, Szolyva (komitat Bereg-Mór, Székesfejérvár (komitat Fejér), Geszes, Tata, (komitat Komárom), Nezsider (komitat Moson), Igal, Kaposvár łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Somogy), Csepreg, Felsőpulya, Kapuvár, Sopron, (komitat Sopron), Nagykároly, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Szatmár), Dombovár (komitat Tolna), Deveczer, Pápa, łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Veszprém); jakotez z municypalnych miast Sopron, Székesfehérvár;

b) z powodu zawleczenia pomoru swni zakaz przywozu swni:
z następujących powiatów sądowych Cserehát, Göncz, Szikszó, Torna (komitat Abauj-Torna), Alvincz łącznie z miastem Gyula-Fehérvár, Kisenyed, łącznie z miastem Vizakna, Magyar-Ign (komitat Also-Fehér), Arad, Borosjenő, Elek, Kis Jenő, Pécska, Radna, Ternova, Világos (komitat Arad), Apatin, Bács-Almás, Baja, Hódság, Kula, Némets-Palánka, U-Besse, Topolya, Ujvidek, Zombor (komitat Bács-Bodrog), Baranyavár, Hegyhát, Mohács, Pécs, Siklós, Szent-Lőrincz (komitat Baranya), Léva łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Bács), Békés, Békés-Csaba, Gyula łącznie z miastem tej samej nazwy, Orosház, Sarvas (komitat Békés), Felvidek, Latoreza, Munkács łącznie z miastem tej samej nazwy Szolyva (komitat Bereg) Bél, Berettyó-Ujfalva, Derecske, Eled, Er-Mihályfalva, Kőspont, Magyar-Cséke, Margitta, Mező-Keresztes, Nagy-

Szalonta, Szalárd, Székelyhyd, Tenke, (komitat Bihar), Eger, Mezőcsát, Miskolcz łącznie z miastem tej samej nazwy Szendrő (komitat Borsod), Battaonya, Kovácsbáz, Központ łącznie z miastem Makó, Nagylák (komitat Csanád), Osongrád, Tiszán-Tul, łącznie z miastem Szentes (komitat Csongrád), Esztergom, łącznie z miastem tej samej nazwy, Párkány (komitat Esztergom) Adony, Mór, Sárbogárd, Székes-Fejérvár (komitat Fejér), Rimaszécs, Rimaszombat łącznie z miastem tej samej nazwy Pannónia (komitat Gömör-Kis-Hont), Pusztaszer, Sökefalva, Tiszeg-Osilliköz (komitat Győr), Hajdú-Szoboszló łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Hajdú), Eger łącznie z miastem tej samej nazwy, Gyöngyös łącznie z miastem tej samej nazwy, Hatvan, Heves, Pétervársar, Tisza-Füred (komitat Heves), Ipolyság, Szob (komitat Hont), Algyógy, Brád, Déva łącznie z miastem tej samej nazwy, Hátszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Hunyad łącznie z miastem Vajda-Hunyad, Körösbánya, Maros-Illye, Szászváros łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Hunyad), Alsó-Jászság, AlsóTisza, Felső-Jászság łącznie z miastem Jász-Berény, (komitat Jász-Nagy-Kun-Szolnok), Dicső-Szent-Márton, Radnót (komitat Kis-Küküllő), Kolozsvár łącznie z miastem Kolozs, Mező-Örményes, Nagy-Sármás (komitat Kolozs), Csallóköz, Gesztes, Udvárd (komitat Komárom), Bega, Fascet, Karánsebes łącznie z miastem tej samej nazwy, Lugos łącznie z miastem tej samej nazwy, Maros, Resicza, Temes, (komitat Krásko-Szőrény), Huszt, Sziget łącznie z miastem Máramaros-Sziget, Sugatag Taracvis, Técső, Tiszavölgy (komitat Máramaros), Felső-Maros, (komitat Maros-Torda), Magyar-Ovár, Nezsider, Rajka (komitat Moson), Balassa-Gyarmat, Füleek, Losonc łącznie z miastem tej samej nazwy, Nógrád, Szécsény, Szirak (komitat Nógrád), Abony łącznie z miastami Ózegléd i Nagy-Körös, Alsó-Dabas, Duna-Vecse, Gödöllő, Kalocsa, Kis-Kun-Fellegyháza łącznie z miastem tej samej nazwy, Kiskörös, Kun-Szent-Miklós, Monor, Nagy-Káta, Pomáz łącznie z miastem Szent-Endre, Raczkeve (komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun), Alsotareza, Siroka, łącznie z miastem Eperjes, Tapoly (komitat Sáros), Bares, Csurgó, Igal, Kaposvár łącznie z miastem tej samej nazwy, Lengyelitót, Marezal, Nagy-Atád, Szigetvár, Tab, (komitat Somogy), Csepreg, Csorna, Felsőpulya, Kapuvár, (komitat Sopron), Alsó-Dada łącznie z miastem Nyiregyháza, Nagy-Kálló, Nyir-Bátor, (komitat Szabolcs), Csenger, Erdőd, Mátészalka, Nagy-Károly łącznie z miastem tej samej nazwy, Szatmár, Szinyér-Varalja (komitat Szatmar), Szász-Sebes łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Szeben), Szilágy-Somlyó łącznie z miastem tej samej nazwy, Tarnad, Zilah łącznie z miastem tej samej nazwy, Zsibó (komitat Szilágy), Deés łącznie z miastem tej samej nazwy, Kékes, Szamos Ujvár łącznie z miastem tej samej nazwy komitat Szolnok-Doboka), Csakova, Delta, Fehértéplom, łącznie z miastem tej samej nazwy Központ, Kubin, Lippa, Uj-Arad, Versecz, (komitat Temes), Dombovár, Duna-földvár, Központ, Simontornya, Tamas, Völgyesk (komitat Tolna), Felvincz, Maros-Ludas, Torda łącznie z miastem tej samej nazwy, Toroczko, (komitat Torda-Aranyos), Alibunár, Bálak, Módos, Nagy-Szent-Miklós, Pancsova, Párdány, Perjámos, (komitat Torontál), Felsőör, Kis-Czell, Körmend, Köszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Németsújvár, Sárvár, Szombathely łącznie z miastem, tej samej nazwy, Vasvár (komitat Vas), Devecser, Enying Pápa łącznie z miastem tej samej nazwy, Veszprém łącznie z miastem tej samej nazwy, Zircz (komitat Veszprém), Alsó-Lendva, Csáktornya, Kanizsa łącznie z miastem Nagy-Kanizsa, Keszthely, Letenye, Nova, Pacsa, Perlak, Sümeg, Tapolca, Zala-Egerszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Zala-Szent-Grót (komitat Zala), Szerenes, Tokay (komitat Zemplén), jakotez z municypalnych miast Arad, Baja, Győr, Keckemét, Komárom, Szabadka, Szatmár-Németi, Székesfehérvár, Zombor.

2. Z Krocacyi-Slawonii:

z powodu zawleczenia pomoru zakaz przywozu swni z następujących powiatów: Belovar łącznie z miastem tej samej nazwy, Garešnica, Gjurgjevac, Grubišopolje, Koprivnica łącznie z miastem tej samej nazwy, Krizevci łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Belovar-Krizevci), Vojnić (komitat Modrus-Rieka), Brod łącznie z miastem tej samej nazwy, Daruvar, Pozega, łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Pozega), Ilok, Viakovci, Zemun, Zupanja, (komitat Syrmien) Ivanec, Klanjec, Krapina, Ludbreg, Novimarf, Pregrada, Varazdin, Zlatar (komitat Varazdin), Djakovo, Miholjac dolnji, Nasice, Osiek, Slatina, Virovitica (komitat Virovitica), Dugoselo, Karlovac łącznie z miastem tej samej nazwy, Petrinja łącznie z miastem tej samej nazwy, Pizarovina, Sveti Ivan-Zelina, Sisak łącznie z miastem tej samej nazwy, Stubica, Velika, Gorica, Vrginmost, Zagreb (komitat Zagreb), jakotez z municypalnych miast Varazdin, Zemun (Semlin).

*) Zakaz ten nie tyczy się koni wojskowych.

III.

Z powodu zaraz w granicznych powiatkach i tak:

a) z powodu zarazy pyska i racie w powiatach sądowych Ókörmező, Taraczviz (komitat Maramaros) Szakoleza łącznie z miastem tej samej nazwy Szenie (komitat Nyitra), Malaczka (komitat Pozsony), Kismarton, łącznie z miastami Kismarton i Ruszt (komitat Sopron), na Węgrzech zakazany jest przywóz zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz, świń).

b) z powodu pomoru w powiatach sądowych Vár (komitat Arva), Ókörmező, Visó, (komitat Maramaros), Szepesszombat, łącznie z miastem Poprad (komitat Szepes), Vág-Besztercze (komitat Trencsén), Berezna (komitat Ung), Homonna, Sztrópko (komitat Zemplén) na Węgrzech i w powiecie Gospic, łącznie z miastem Karlobag, (komitat Lika Krbava), Jaska, Samobor (komitat Zagrzeb) w Kroatyi Sławonii;

c) z powodu róży węglikowej świń w powiatach Trsztena (komitat Arva), Liptóujvár (komitat Liptó), Miava, Szabolca łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Nyitra), Felsőtarca łącznie z miastem Kis-Szében Szökő, łącznie z miastem Bartfa (komitat Sáros), Késmárk, łącznie z miastem Késmárk, Leibicz i Szepes-Béla, Szepesóva, Szepes-Szombat łącznie z miastem Poprád (komitat Szepes), Trencsén, łącznie z miastem tej samej nazwy Vágbesztercze (komitat Trencsén), na Węgrzech zakazany jest przywóz świń.

Z powyżej nazwanych powiatów do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na podstawie zarządzeń wydanych przez c. k. Starostwa w Benkovač, Bruk n. L., Feldbach, Gänserndörf Gorlice, Göding, Gurkfeld, Kosów, Lisku, Mistelbach, Mödling, Nádwrna, Nowym Sączu, Nowym Targu, Rudolfswert, Stryju, Tschernembl, Tucee, Wallachisch-Meseritsch, Wiener Neustadt, jakoteż przez Magistrat miasta Wiener Neustadt.

Dla zwierząt przeznaczonych do przywozu, winny być dostarczone paszporty bydłce, wydane urzędownie i udowadniające, że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w gminach sąsiednich, względnie w okręgach granicznych w ciągu ostatnich 40 dni przed wysłaniem dotyczących zwierząt nie panowała żadna choroba stadna, któraby się mogła udzielić tym zwierzętom i względem której istnieje obowiązek donoszenia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia stwierdzono w stacyi przeznaczenia istnienie jakiejś zarazy, natenczas należy odnośny transport — o ileby nie można zezwolić na przywóz zwierząt wprost do publicznej rzeźni połączonej torami ze stacją kolejową — przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem szczególnych przepisów, zwrócić do stacyi nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posyłki świeżego mięsa mają być zaopatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że zwierzęta przy oględzinach przedsięwziętych według przepisu tak przed, jakoteż i po rzezi uznał weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie znosi rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 3. i 9. listopada 1904 L. 48.481 i 48.959, ogłoszone tutejszemi obwieszczeniami z 5. i 11. listopada 1904 L. 158.528 i 161.665 („Gazeta Lwowska“ z 9. i 13. listopada 1904 Nr. 256 i 260).

Przekroczenia niniejszego zakazu karane będą według §§. 44. i 45. ogólnej ustawy o tłumieniu chorób stadnych, a do transportów zwierząt, wprowadzonych z Węgier i z Kroatyi-Sławonii wbrew zakazowi, będą zastosowane przepisy §. 46 ustawy z 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Powyższe zarządzenia wchodzą w ży-

cie z dniem ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 28. listopada 1904.

L. 102883

(9688)

E d y k t

co do stanowczego wyznaczenia granic XXXVIII rewiru rybackiego dorzecza Wisły, obejmującego zlewisko rzeczki Trześniówki.

W uzupełnieniu edyktu z dnia 29. maja 1895 L. 41.560 co do stanowczego podziału dorzecza Wisły c. k. Namiestnictwo w myśl § 13 rozporządzenia c. k. Namiestnika z dnia 21. sierpnia 1890 Dz. u. kr. Nr. 39 wyznacza dla zlewiska rzeczki Trześniówki razem z temi dawnymi łożyskami i odnogami, które się łączą z wodą bieżącą, chociażby tylko peryodycznie, w sposób dla przepływu ryb przydatny następujący rewir rybacki:

Powiat Tarnobrzeg:

XXXVIII rewir ma obejmować zlewisko górnego i średniego biegu rzeczki Trześniówki ze wszystkimi dopływami, odnogami i kanałami, od granicy między powiatami Kolbuszowa i Tarnobrzeg do mostu na Trześniówce w gminie Trześń w obrębie gmin i obszarów dworskich: Durdy, Krapy, Wola Gołęgo, Dąbrowica, Rozalin, Dęba, Tarnaowska Wola, Alfredówka, Jadachy, Chmielów, Cygany, Ocice, Stale, Mokrzyszów, Jezioro, Żupawa, Sobów, Furmany, Wielowieś i Trześń.

Rewir ten uznaje się za dzierzawny.

Zażalenia przeciw powyższemu rozgraniczeniu tego rewiru rybackiego mogą być wniesione w c. k. Starostwie w Tarnobrzegu w ciągu dni 60 licząc od dnia, następującego po dniu ogłoszenia Edyktu w „Gazecie Lwowskiej“.

Wniościonie w powyższym terminie zażalenia mogą być przedłożone c. k. Namiestnictwu celem zaciągnięcia decyzji c. k. Ministerstwa rolnictwa.

Zrazem oznajmia się, że wcielenie do rewirów sztucznych zbiorników, z wodami rewiru się łączących, względnie decyzja w toku instancyi o tem lub o zamknięciu tych zbiorników nastąpi na żądanie interesowanych po ostatecznem ustaleniu granic tego rewiru.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. listopada 1904.

F ir m y.

Ч. спр. Фирм. 308/4 Ст. в. I. 459 (9704)

Впис фирми стов. зар. і госп.

В реєстрі стоваришень вписано:

Місце ослости: Перемишляни.

Висліве фирми: „Народний Дім“ товариство кредиторів, стов. зар. з обмеж. порукою.

Дата статута: Перемишляни 8. липня 1904.

Предмет бороти: сполучити економічні сили членів для добробиту.

Дирекция: От. Александер Танчаківський гр. кат. парох в Дунаєві і Др Бароль Давидович, ц. к. радник суду краєвого і начальниче суду пов. в Перемишлянах.

Підпис фирми: важно підписує двох членів дирекції товариства.

Оголошення: спілки мають бути поміщені в одній краєвій часописі рускій.

Удїли членів: означено на 29 корон.

Одвічальність: членів спілки в відношеню до удїлів єсть двократна.

Дата впису: 29. жовтня 1904.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний, Відділ II.

Бережани, дня 27. жовтня 1904.

Doniesienia prywatne.

W Wiedniu, VI., Getreidemarkt 13.

Centralne biuro ogłoszeń, dzienników i reklamy

Adolfa Chulawskiego

udziela rady w wyborze środków reklamy, układa teksty wszelkich ogłoszeń, pośredniczy we wszystkich sprawach przemysłu i handlu.

10 procent na ukończenie budowy pomnika.

Portret Adama Mickiewicza

według francuskiego sztychu rytowanego przez Dauquina i Henryka Duponta, w formie korespondentki, wydała firma

A. Getritza, Lwów, pl. Kapitulny.

Cena w tuzinie po 10 hal.

10 procent na ukończenie budowy pomnika.

Album Powstania listopadowego

(Wydanie wspaniałe)

Każdy zeszyt tworzy z osobna całość i zawiera 15 dużych portretów artystycznie wykonanych wraz z biografiami zasłużonych mężów i matron polskich.

Cena zeszytu 4 kor. we Lwowie, 4 kor. 60 hal. na prowincyi do nabycia w biurze dzienników Sokołowskiego Lwów pasaż Hausmana.

Na wszystkie

bez wyjątku PISMA CODZIENNE miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE, ILLUSTRACYE ARTYSTYCZNE, MODY, ŻURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą w miejscu lub wysyłką na prowincję po cenach redakcyjnych - - - - -

Agencja dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego

Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtaniej.

Ogłoszenie.

IV. Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Spółki pożyczkowej w Bóbrce, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, zwołane na dzień 27. listopada br. o godz. 6-tej po południu z porządkiem dziennym:

1. Zmiana §§ 48, 50, 53, 58 i 60 stat.

2. wnioski członków, z powodu nieobecności § 37 stat wymaganej ilości członków nie mogło się odbyć, wskutek czego zwołuje się ponowne Walne Zgromadzenie z tym samym porządkiem dziennym a to:

1. Zmiana §§ 48, 50, 53, 58 i 60 statutu.

2. wnioski członków, na dzień 11. grudnia 1904 o godz. 5 po południu w lokalu Stowarzyszenia pod lk. 15 w Bóbrce, które bez względu na ilość członków w stanie będzie dla Towarzystwa obowiązujące uchwały powziąć, na które to zgromadzenie wszystkich P. T. członków uprzejmie się zaprasza.

Bóbrka, dnia 28. listopada 1904.

Rada nadzorcza Spółki pożyczkowej w Bóbrce.

Abraham I. Ehre prezes.

Abraham Löwinohn sekretarz.

Na około Świata

(Wydawnictwo obrazowe)

Widoki miast i miejscowości. Typy i życie mieszkańców. 96 obrazów w kolorach naturalnych. Zajmujący tekst objaśniający.

Cena albumu (12 zeszytów) w ozdobnej oprawie w płótno ang. 8 koron, (10 zeszytów 6 koron).

Zamówienia przyjmuje:

Biuro dzienników Sokołowskiego, Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Tygodnik MÓD i Powieści

Pismo ilustrowane dla kobiet

obejmuje:

Dział literacki: powieści, nowele, sprawozdania, krytyki literackie, artystyczne, teatralne, kroniki tygodniowe i t. d.

Poradnik dla kobiet: rady i wskazówki z dziedziny higieny, pedagogiki, dział technologii gospodarskiej, przemysł domowy, część kulinarną etc.

Przed przybyciem lekarza, wskazówki co trzeba czynić w nagłych wypadkach zaślubienia kogoś w domu.

Dział MÓD 2.000 rycin rocznie strojów kobiecych, według rysunków wprost z Paryża. — Korespondencye paryskie, angielskie o strojach i modach sezonu.

W każdym numerze kolorowa rycina mÓD.

Co miesiąc

Arkusz z krojami i wzorami robót kobiecych.

Kilka razy do roku

Forma z bibułki.

Prenumeratę na Lwów i Galicyę przyjmuje:

Ekspedycya „Tygodnika MÓD i Powieści“ Lwów, Pasaż Hausmana 9.

we Lwowie 3 K. na prow. z przesyłką pocztową 3 K. 60 h.

Numera okazowe i prospekta gratis.

